

עֲזְרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

ספר

זוהר הפסוקים

לכל פרשיות התורה

פרשת עקב

והוא מאמרי זוהר מלוקט מכל ספרי זוהר השייכים לאותו פסוק בפרשת השבוע, למען ילמדו בו אחרי לימוד שניים מקרא ואחד תרגום, ויעסקו בזוהר הקדוש בשבת קודש. וכן בכל ימות השבוע, ובכך ימשך על עצמו קדושת שבת קודש מהיכל התנא האלקי הרשב"י זיע"א. יסודו מהספר מפתחות זוהר אשר ליקט הצה"ק רבי משה גאלנטי הזקן זי"ע, וציין שם על פסוקי התנ"ך היכן נמצאים בזוהר הקדוש, ובספר זה פתחנו והבאנו המקומות כל מאמרי זוהר דבר דיבור על אופנו, מאמרים שלימים מספר זוהר, ועוד הוספנו מאמרים מהזוהר הקדוש על הפסוקים, אשר לא הובאו אצל הרב המחבר, וכן הכל עם ניקוד מפוסק, ומבואר בלשון הקודש וכותרות המאמרים, למען ירוץ הקורא בו ויתן השקו ויתלהב וישמח בלימוד זוהר הקדוש.

יָצָא לְאוֹר עַל יְדֵי מְפַעֵל הַזֹּהַר הָעוֹלָמִי בְעִיה"ק בת ים תובב"א
יוצא לאור

כ"ב מנחם אב ה'תשע"ו לפ"ק

לע"נ מרת רוזה בת רבי יעקב ע"ה נ"י ט"ט תמוז תשע"ו

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

הקדמה

הצה"ק מורנו הרב רבי משה גלאנטי הזקן בן הרה"ק מרדכי זיע"א, היה תלמיד מרן הבית יוסף, וחיבר שו"ת ונדפס חלק א', ובסימן קכ"ד כתב, שמרן נתן לו רשות בהיותו בן כ"ב שנה לעסוק בגיטין וקדושין, (מערכת הגדולים להחיד"א מערכת מ' אות קי"א), הוא בעל מחבר ספר מפתח הזוהר. וספר קהלת יעקב על ספר קהלת על פי הקבלה, וספר דרשות וחדושים.

וזה נוסח השער הישן:

מפתח הזוהר

מורה מקום מכל הפסוקים הנמצאים בספר הזוהר, והם תועלת גדול ודבר עיקרי למען יוכל כל איש ואיש למצוא את מבוקשו בחיפזון נמרץ להיות ספר הזוהר בלי שמפתחה כגוף בלא נשמה רק שניהם כאחד טובים כי מה שחסר זה מלא זה

נדפס מחדש עם עיון נמרץ מזוקק שבעתיים בחודש תמוז ה' שכ"ו

[לפני 450 שנה בדיוק]

בוינציאה

הקדמת המחבר

הקדמה

אמר העבד הצעיר משה בן לאדוני אבי כבוד הרב מרדכי גאלנטי תנצב"ה, בראותי קדושת תהילת דברי אמרי הקדוש האלוהי רבי שמעון וחבריו ז"ל, ומאמריהם הנעימים מתוקים מדבש ונופת צופים, ואריח את ריח נרדי ודדי מאמריהם החשובים, ודרושיהם הנפלאים, מאבני שיש טהור חצובים, ובבא משה אל המשכן משכן העדות, לא ידע לעת מצוא איה מקום כבודם, הדרם והודם, בכל תושיה יתגלע, ונלאה למצוא הפתח, ולכן ראיתי ונתון אל לבי לפתח מפתחות מפותחות פתוחי חותם, תבנית באמת וישר עשויות תלויות כשרשרות ענקים לגרגרות, ונתתי אל לבי בתחילה להתנהל לרגל המלאכה הערוכה, כפי סדר כל פרשה ופרשה, ושמתיים והיצגתיים לפני כל יודע דת ודין, בראש כל ספר וספר ערוכה בכל ושמורה, ומצאת כי תדרשנו, אם ככסף תבקשנו וכמטמונים תחפשנו.

אחרי כן דיברתי אני אל לבי מה הבטחון הזה, אשר בטחת לבוא בגבורות ספורות כללי מהללי מאמרי הקדוש האלוהי הרשב"י וחבריו זצ"ל כי זה הים רחב ידיים, שם אניות יהלכון, כמצולות מבהילות, יעלו שמים ירדו תהומות, וסוף סוף המעיין חתום וסתום כחומה גבוה דלתיים ובריח, מבריח מן הקצה אל הקצה, ויענני לבי לעבור עליו לכוין ולחונן מפתחות, לפתוח שער שומרי

גינת אגוז להיכנס בהם כל יוצא ובא לאכול מפריו ולשבוע מטובו, ופתח ואין סוגר, אז הבדיל משה עדר עדר לבדו, פסוקי תורה נביאים וכתובים ומאמריהם הקדושים על שנים עשר עמודים מוחלקים, זמן תורה לחוד, זמן תפילה לחוד, השארות הנפש והנשמה, קדושת שבת ויום טוב, עניני צדקה וגמילות חסדים, עניני חתן וכלה ומצות פריה ורביה, ענין חורבן הבית ובנינו, קדושת הארץ וזכות לשוכן וימות בה, עניני תשובה, וסיפורים ואגדות שאירעו לקדושים אשר בארץ המה, אלה הם שנים עשר עמודים אשר ראינו לייסד הבית עליהם, מסודרות על פי דברות אמרות משולבות על כתפי האפוד איש איש על דגלו באותות, וזה החלי בעזרת צור מחוללי, עכ"ל ההקדמה.

מורה מקום מכל הפסוקים. הגמצאים בספר הזוהר

מפורדים וכפוזרים הנה וחנה מחונרין כסדרן בכל מרשה ושריח והם
 קועלת גדול דכר שקח למען יוכל כל איש ואיש לכוונא את ענוקא כחסוק
 כערך לסיות ספר סוודר בלי אעפתמוס כנוף בלא מסיס. ק. מסיס
 כאחד טובים כי עס אסרין וס סלא וס' כדפס למדס עם
 שין כערך עוקק שכתאים כמדס קמוס סכנו לפק' :

בוניציאה

כפר
שאלות ותשובות
 מרוב המוסרך במהרה
משה נאלנטי נרו
 ריש מתיבתא וריש כתא
 בצפח הלבב

וקנת שיטות על קצת מסכתות שבנו
 החכם המלם במהרה ידידיה נאלנטי
 כליוסטות הרץ זל על חכמת שבוכות
 ומדועי הריטובת זל על חכמת
 בכא חכמתא :
 נדעם קמם חמדס ויהנס נשיין כירן עלידי
 עסקס המלם כיהור
יצחק גרשון
 נלו

בה ויניציאה
 על ידי וואן גראח
 גבש חסלה ליניס

Con licentia de' Superiori.

הדפוס והמכשיר האיטלקי
 www.hebrewbooks.org
 ע"י חיים טעניא

קהלת יעקב

הדור אחס ראו תורה בוס לנו משה
 מרשה קהלת יעקב חכרו החכס
 השלם כמהרר משה בלאכטי כרו
 והוא ביאור נחמד על מנלת
 קהלת אשר היו דכריו סותר' וט
 חת זה והוא כטוב טעמו וכמוקן
 טמו העמוד הדבר על כוריו
 והכין טעמו על חכוכו ומלכר זה
 הביא על כל פסוק ופסוק דכרו
 הוהר והמקובים הנחמדים מזהכ
 ומכו רב ספליא למשית ?
 יסורוחו בהררו קדש

והוכנס לאי ספליא
 www.hebrewbo
 י' חיים תשס"ו

צפת חובכ שבגליל העליון קרית מלך רב היא היום תחת
 סמשלת אדונינו המלך סולטן טארד יר' ה :

פדפס בכית הנכיר ונעלה כה'ר אכרהס אשכנוי יצו על ידו אליעזר ככהר ינחק אל
 במחוקק סיוס יוסנ' כ'ס למשין סכת כ' קרובה וסועתי לכה אכיר :

סיפור נפלא מהצה"ק המחבר והאריז"ל

כאשר התפרסם שמו של האר"י – רבי יצחק לוריא, מקובל מפורסם שהתגורר בצפת – כצדיק גדול שידוע להסתכל על אדם ולהציע לו תיקון לחטאיו, הגיע אליו רב ישיש בשם רבי משה גלנטי שהתגורר אף הוא בצפת. רבי משה ביקש מהאר"י שיביט עליו ויאמר לו כיצד עליו לתקן את דרכיו.

האר"י הביט בו ואמר: "אני רואה כי נכשלת בחטא של גזל".

"גזל?" לא הבין רבי משה. "הלא מעולם לא עסקתי במסחר. כל ימי אני יושב בביתי ועוסק בתורה. את מי גזלתי וכיצד גזלתי?"

אך האר"י בשלו. "אינני יודע מה לומר לך, אך בשמיים יש עליך פגם של חטא גזל".

הלך רבי משה המודאג ושלח שליח שיכריז בכל רחבי העיר: לו יש איש או אישה שהוא חייב להם סכום כלשהו, אפילו הסכום הפעוט ביותר, יופיעו נא לפני רבי משה, והוא ימהר לשלם להם את חובו. למרות ההכרזות, איש לא הופיע.

חלפו כמה ימים, ואישה זקנה נקשה בדלת ביתו של רבי משה. "שמעתי שכבוד הרב מחפש נואשות אחר מישהו שהוא חייב לו סכום כסף וחשבתי לעצמי אולי אותי אתה מחפש. אמנם מדובר בסכום פעוט כל – כך, אבל בכל זאת..." אמרה האישה.

"אשמה מאוד אם תאמרי לי במה מדובר" השיב הרב גלנטי. "ובכן, לפרנסתי אני מתעסקת בעיבוד צמר. ישנם נשים רבות בעיר שעושות זאת, אך אני מומחית גדולה בתחום ולפיכך הסכום שאני נוטלת עבור עבודתי גבוה במעט. פעם הביאה לי זוגתך הרבנית צמר לעיבוד, ולאחר שסיימתי להכין את הצמר היא סירבה לתת לי את הסכום שביקשתי, ונתנה לי את הסכום המקובל בשוק. מעולם לא חשבתי לבוא ולתבוע את הכסף שכן מדובר בסכום פשוט".

ללא היסוס, ניגש רבי משה ושילם לה את הסכום המדובר. ובפעם הבאה כשראה אותו האר"י, אמר לו: "סר מעליך חטא הגזל שהיה על ראשך".

פתח דבר

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו בהגלות דבר ה', היה לי דבר פלא, שמצאתי הספר הקדוש הזה בחודש תמוז תשע"ו, בעת מלאות 450 שנה בדיוק, אשר נדפס בחודש תמוז ה' שכ"ו, שחיבר אותו צדיק וקדוש סבא קדישא רבי משה גאלנטי הזקן זי"ע.

הנה 'סימנא מילתא הוא', ומיד כאשר החלנו לעשות ספר הקדוש הזה, היה בפרשת מסעי, אשר אין לנו זוהר הקדוש על אותו סדרא, והחלנו בליקוט הזוהר מכל ספריו, וכן על פרשת דברים אשר אין בנמצא זוהר על פרשיות אלו, ובפרשת דברים גם הוספנו כמה מאמרים שהמחבר לא ציין.

גמרנו פרשת דברים, והתחלנו לעבוד על פרשת ואתחנן, ולפי דרכו של המחבר להביא הפסוקים על הפרשה, ראינו שישנם לערך 80 אחוז שהמחבר לא ציינם, והעתקנו הכל למען שיהיה דבר השלם, וסידרנו רק חלק שלישי מהפרשה ויצא לנו 163 עמודים, וכשנעתיק כל הפסוקים, יכול להיות פרשת ואתחנן לערך 500 עמודים.

ושוב התבוננתי מדוע רבינו המחבר הקדוש לא ציין כל הציונים מהזוהר הקדוש, רק לכל סדרא ציין רק כמה ציונים.

באנו להחלטה דרבנו המחבר רצה לקצר כדי שילמדו בכל שבוע כמה קטעים אלו בזוהר, ולכן לא ליקט כל דברי

הזוהר על הפסוקים, אלא כתב רק הדברים העיקריים מהזוהר על פסוקי הפרשה במקומות אחרים, לכן הלכנו לפי דרכו הקדושה ללקט הזוהר רק ממה שציין, [ובע"ה אחר שנגמור הסדר שלו, נערוך בע"ה על כל הפסוקים (ראו לדוגמה שעשינו על פרשת ואתחנן)], והבאנו דברי הזוהר עם תרגום הזוהר ועם כותרות נושא שיהיה שוה לכל נפש.

וראינו בזה השגחה פרטית:

א. דנמצא זה בדיוק באותו חודש תמוז שיצא לאור לפני 450 שנה.

ב. שנשלם בזה הזוהר בדיוק על סדרות שלא היה נמצא בידינו זוהר על סדרות אלו: מסעי, דברים, וזה פעם הראשונה באלפיים שנה שזכינו שיצא לאור זוהר הקדוש על פרשיות החסרים, להפיץ על פני כל הארץ, ולקרב הגאולה במהרה, על ידי לימוד כל תורת הרשב"י על כל פרשות השבוע.

הנה מחובת לימוד ספרי הסוד – ובפרט ספר הזוהר הק', בכל עת בכלל, ועוד יותר ביום שבת קודש, כתב החיד"א זלה"ה, וז"ל ב"יוסף תהלות" תהלים (פרק צד יט): ברוב שרעפי בקרבי.. ורבינו בעל הרוקח סימן נ"ו כתב, ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ראשי תיבות ב'שבת ש'ילמוד א'גדה, והביאו הרב מטה משה סימן תע"ח עיי"ש. ואפשר לרמוז כי סופי תיבות גימטריא כבודי והאגדה נקרא כבוד כמ"ש פ"ק דבתרא וכבוד בעלי אגדה. אי נמי אפשר לרמוז 'כבודי' הוא חכמת האמת, וכמו שאמרו ז"ל (מדרש משלי פרק

י) ששואלין לעתיד לבוא ציפית במעשה מרכבה וכו', שזהו כבודי, וזה ישעשעו נפשי. ובשבת כתבו ז"ל שילמוד קבלה. עכלה"ק. עיין שם.

מחולק לימות השבוע ומתורגם שוה לכל נפש

בפרט בימי הרחמים והרצון כידוע לכל, שזמני עת רצון הללו הם מסוגלים ביותר ללימוד ולהזדכך בלימוד הזוהר הקדוש והתיקונים.

ספר

זוהר הפסוקים

חומש דברים

פרשת עקב

אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנֹּת תֹּאכַל בָּהּ לָחֶם לֹא תִזְזָר
 כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִיָּהּ בְּרוּךְ וּמִהַרְרֵיהָ תִזְזָב
 נְזוּשָׁת:

בוזוהר - ספר בראשית - פרשת לך לך - דף צה ע"ב

אֶרֶץ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ דֹרֵשׁ אֶתְּךָ תָּמִיד

פָּתַח אֵינְךָ וְאָמַר (קהלת י') אֲשֶׁרֶיךָ אֶרֶץ שְׂמֵלְכֶךָ בֶּן חוֹרִין וְשָׂרֶיךָ
 בְּעֵת יֹאכְלוּ. וּכְתִיב אִי לְךָ אֶרֶץ שְׂמֵלְכֶךָ נֶעַר וְשָׂרֶיךָ בְּבִקְרָא יֹאכְלוּ.
 הַנִּי קָרָאִי קִשְׁיִין אֶהְדָּדִי. וְלֹא קִשְׁיִין, הָאִי דְכָתִיב אֲשֶׁרֶיךָ אֶרֶץ,
 דָּא אֶרֶץ דְלַעֲיִלָּא דְשִׁלְטָא עַל כָּל אַנּוּן חַיִּין דְלַעֲיִלָּא. וּבְגִין כֵּן
 אֶקְרִי אֶרֶץ הַחַיִּים, וְעֵלָּה כְּתִיב, (דברים יא) אֶרֶץ אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ
 דּוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד. וּכְתִיב אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכַּנּוֹת תֹּאכַל בָּהּ
 לָחֶם לֹא תִזְזָר כֹּל בָּהּ. לֹא תִזְזָר כֹּל בָּהּ דִּיִּקְא. וְכֹל כֵּן לְמָה,

משום דכתיב שְׁמֹלֶכְךָ בֵּן חוּרִין דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. כְּמָא דְאַתְּ אָמַר, (שמות ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל.

פֶּתַח אַחַר וְאָמַר, (קהלת י) אֲשֶׁרֶיךָ אֶרֶץ שְׁמֹלֶכְךָ בֵּן חוּרִים וְשִׁרְיָךָ בָּעֵת יֵאָכְלוּ. וְכָתוּב (שם) אִי לָךְ אֶרֶץ שְׁמֹלֶכְךָ נָעַר וְשִׁרְיָךָ בַּבֶּקֶר יֵאָכְלוּ. הַפְּסוּקִים הִלְלוּ קָשִׁים הֶדְדִית, וְלֹא קָשִׁים. זֶהוּ שְׁכָתוּב אֲשֶׁרֶיךָ אֶרֶץ – זו הָאֶרֶץ שְׁלַמְעֵלָה שְׁשׁוּלְטַת עַל כָּל אוֹתָם הַחַיִּים שְׁלַמְעֵלָה, וּמְשׁוּם כֵּן נִקְרְאָת אֶרֶץ הַחַיִּים, וְעַלֶּיהָ כָּתוּב (דברים יא) אֶרֶץ אֲשֶׁר הִ' אֶלְהֶיךָ דִּרַשׁ אֶתָּה תָּמִיד. וְכָתוּב אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם לֹא תַחְסֹר כֹּל בָּהּ. לֹא תַחְסֹר כֹּל בָּהּ, בְּמִדְיָקָ. וְכֹל כֵּן לָמָּה? מְשׁוּם שְׁכָתוּב שְׁמֹלֶכְךָ בֵּן חוּרִים, זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות ד) בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל.

בוזר - ספר בראשית - פרשת וירא - דף קח ע"ב

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא שׁוּלְטַת מְלֶאךָךְ וְלֹא מְמַנָּה אַחַר, אֶלָּא הוּא לְבַדּוּ

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָווּ קְיָיְמִי יוֹמָא חַד וְעַסְקִי בְּהַאי קְרָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר כְּתִיב, (דברים ח) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכָּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, לֹא תַחְסֹר כֹּל בָּהּ. הַאי בָּהּ בָּהּ תִּרִי זְמַנִּי אַמְאִי. אֶלָּא הָא אֶתְמַר דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פְּלִיג כָּל עַמִּין וְאַרְעָאן לְמַמְנָן

שְׁלִיחַן, וְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל לָא שְׁלִיט בְּהַ מְלֶאכְא וְלֹא מְמַנָּא אַחֲרָא
אֶלָּא אִיהוּ בְּלַחֲדוּי, בְּגִין כִּךְ אָעִיל לְעַמָּא דְלֹא שְׁלִיט בְּהוּ אַחֲרָא
לְאַרְעָא דְלֹא שְׁלִיט בְּהַ אַחֲרָא.

רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ עוֹמְדִים יוֹם אֶחָד
וְעוֹסְקִים בַּפֶּסוּק הַזֶּה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כִּתּוּב
(דברים ח) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְפַּנֵּת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם
לֹא תַחֲסֹר כָּל בָּהּ. לָשִׁם מָה פְּעַמִּים בָּהּ בָּהּ?
אֶלָּא הֲרִי נֶאמַר שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חֵלֵק אֶת כָּל
הָעַמִּים וְהָאֲרָצוֹת לְשִׁלּוּחִים מְמַנִּים, וּבְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל לֹא שׁוֹלֵט מְלֶאכְא וְלֹא מְמַנָּה אַחֵר, אֶלָּא
הוּא לְבַדּוֹ, לְכֵן הִכְנִיס אֶת הָעַם שְׁלֹא שׁוֹלֵט
בָּהֶם אַחֵר לְאֶרֶץ שְׁלֹא שׁוֹלֵט בָּהּ אַחֵר.

תָּא חַזִּי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהִיב מְזוּנָא תַּמָּן בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתַּר
לְכָל עַלְמָא. כָּל שְׂאָר עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת
בְּמִסְכְּנוֹת, וְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל לָאוּ הִכִּי, אֶלָּא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אַתָּן
בְּקַדְמִיתָא וּלְבַתַּר כָּל עַלְמָא.

בֵּא רְאֵה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹתֵן מְזוּן שָׁם
בְּתַחֲלָה, וְאַחֵר כִּךְ לְכָל הָעוֹלָם. כָּל שְׂאָר הָעַמִּים
עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת בְּעַנְיָ, וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לֹא
כִּךְ, אֶלָּא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל נְזוּנִית בְּתַחֲלָה וְאַחֵר כִּךְ
כָּל הָעוֹלָם.

ובגין כך ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם. אלא בעתירו
בספוקא דכלא תאכל בה ולא באתר אחרא. בה בקדישו
דארעא, בה שריא מהימנותא עלאה. בה שריא ברכתא דלעילא,
ולא באתר אחרא.

**ולכן ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם,
אלא בעשר, בספוק של הכל תאכל בה ולא
במקום אחר. בה בקדשת הארץ, בה שורה
האמונה העליונה, בה שורה הברכה שלמעלה,
ולא במקום אחר.**

**ארץ אשר יהוה אלהיה דירש אתה תמיד עיני יהוה
אלהיה בה מרשית השנה ועד אזורית שנה:**

בוהר - ספר בראשית - פרשת וירא - דף קז ע"א

**כל מי שמשתדל בתורה, הקדוש ברוך הוא משתבח בו למעלה
ומשתבח בו למטה**

רבי חזקיה פתח (איוב כח) כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל
השמים וראה. כמה אית לון לבני נשא לאסתכלא בעובדוי
דקודשא בריך הוא, ולאשתדל בְּאֹרְיִיתָא יִמְמָא וְלִילִי, דְּכָל
מָאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאֹרְיִיתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִשְׁתַּבַּח בֵּיה
לְעִילָא, וְאִשְׁתַּבַּח בֵּיה לְתַתָּא, בְּגִין דְּאֹרְיִיתָא אֵילְנָא דְּחַיִּי אִיהִי

לְכֹל אֲנוּן דְּעֶסְקִין בְּהַ לְמִיָּהב לֹון חֵיִן בְּעֶלְמָא דִּין (דף קו ע"א)
וּלְמִיָּהב לֹון חֵיִן בְּעֶלְמָא דְּאָתִי.

רְבִי חֲזַקְיָה פָּתַח, (איו"ב כח) כִּי הוּא לְקַצּוֹת הָאָרֶץ
יְבִיט תַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם יִרְאֶה. כַּמָּה יֵשׁ לָהֶם לְבַנְי
אָדָם לְהַסְתַּכֵּל בְּמַעֲשֵׂי הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְלְהַשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה יָמִים וְלֵילוֹת, שְׁכַל מִי
שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁתַּבַּח בּוֹ
לְמַעַלָּה וּמְשַׁתַּבַּח בּוֹ לְמַטָּה, מְשׁוֹם שֶׁהַתּוֹרָה
הִיא עֵץ חַיִּים לְכֹל אוֹתָם הָעוֹסְקִים בָּהּ לְתֵת
לָהֶם חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּלְתֵת לָהֶם חַיִּים בְּעוֹלָם
הַבָּא.

תָּא חֲזַי, כִּי הוּא לְקַצּוֹת הָאָרֶץ יְבִיט. לְמִיָּהב לֹון מְזוּנָא וְלְסַפְקָא
לֹון מְכַל מַה דְּאַצְטְרִיכוּ, בְּגִין דְּאִיהוּ אֲשַׁגַּח בְּהַ תְּדִיר, דְּכַתִּיב,
(דברים יא) תָּמִיד עֵינַי יי אֱלוֹהֶיךָ בְּהַ מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית
שָׁנָה. בְּגִין דְּאָרֶץ דָּא מַה כְּתִיב בְּהַ (משלי לא) מִמְּרַחֵק תִּבְיָא לְחֻמָּה,
וּלְבַתֵּר אִיהִי יְהַבַּת מְזוּנָא וְטֻרְפָּא לְכֹל אֲנוּן חֵיִן בְּרָא דְּכַתִּיב (משלי
לא) וַתִּקַּם בְּעוֹד לִילָה וַתִּתֵּן טֻרְף לְבֵיתָהּ וַחֵק לְנַעֲרוֹתֶיהָ.

בָּא רִאֵה, כִּי הוּא לְקַצּוֹת הָאָרֶץ יְבִיט, לְתֵת לָהֶם
מְזוּן וְלְסַפֵּק אוֹתָם מְכַל מַה שֶׁהַצְּטָרְכוּ, מְשׁוֹם
שֶׁהוּא מְשַׁגִּיחַ בְּהַ תָּמִיד, שְׁכַתּוּב (דברים יא) תָּמִיד
עֵינַי ה' אֱלוֹהֶיךָ בְּהַ מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית

שָׁנָה. מִשׁוּם שְׂאֲרֵץ זֹו מָה כְּתוּב בָּהּ? (משלי לא)
 מִמּוֹרֶחַק תָּבִיא לַחֲמָה. אַחַר כֵּן הִיא נֹתֶנֶת מְזוּן
 וְטָרַף לְכָל חַיּוֹת הַשָּׂדֶה, שְׂכָתוּב (שם) וַתִּקֶּם בְּעוֹד
 לַיְלָה וַתִּתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ וְחַק לְנַעֲרֹתֶיהָ.

ועל דא כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל השמים יראה.
 לכלהו בני עלמא למיהב לון מזונא וספוקא לכל מה דאצטריך
 כל חד וחד דכתיב (תהלים קמה) פותח את ידך ומשביע לכל חי
 רצון. דבר אחר כי הוא לקצות הארץ יביט. לאסתכלא עובדוי
 דבר נש ולאשגחא בכל מה דעבדי בני נשא בעלמא. תחת כל
 השמים יראה. מסתכל וחמי לכל חד וחד.

ועל זה כי הוא לקצות הארץ יביט תחת כל
 השמים יראה, את כל בני העולם לתת להם
 מזון וספוק לכל מה שצריך כל אחד ואחד,
 שכתוב (תהלים קמה) פותח את ידך ומשביע לכל חי
 רצון. דבר אחר כי הוא לקצות הארץ יביט,
 להסתכל במעשי בן האדם ולהשגיח בכל מה
 שעושים בו בני אדם בעולם. תחת כל השמים
 יראה, מסתכל ורואה כל אחד ואחד.

בוהר - ספר שמות - פרשת פקודי - דף רכ"ו ע"א

בְּשַׁעָה שְׁהִיָּה בּוֹנֵה אֶת הַמִּקְדָּשׁ - הִיָּה נִבְנֶה מֵעֲצָמוֹ

תו פתח ואמר, (תהלים קכז) שיר המעלות לשלמה אם יי' לא יבנה בית וגו', האי קרא שלמה מלכא אמר ליה, בשעתא דהוה בני בי מקדשא ושאר ל מבני, והוה חמי דעובדא אתתקנת בידיהו, והוה מתבני מגרמיה, כדין שארי ואמר אם יי' לא יבנה בית וגו', היינו רזא דכתיב בראשית ברא אלהים, דהא קודשא בריך הוא, ברא ואתקין להאי עלמא, בכל מה דאצטריך, דאיהו בית.

עוד פתח ואמר, (תהלים קכז) שיר המעלות לשלמה אם ה' לא יבנה בית וגו'. פסוק זה שלמה המלך אמר אותו בשעה שהיה בונה את בית המקדש והתחיל לבנות, והיה רואה שהמעשה מתתקן בידיהם והיה נבנה מעצמו, ואז התחיל ואמר, אם ה' לא יבנה בית וגו'. היינו הסוד שכתוב בראשית ברא אלהים, שהרי הקדוש ברוך הוא ברא והתקין את העולם הזה בכל מה שצריך, שהוא בית.

תמיד עיני ה' אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה

שוא עמלו בוניו בו, אלין רזא דאינון גהרין, (ב"א נחלין) דנפקין ועאלין פלהו בגו האי בית, לאתקנא ליה בכל מה דאצטריך. ואף על גב דכלהו קא אתיין לאתקנא למעבד תקונייה, ודאי אם יי', דאיהו רזא דעלמא עלאה, דאתקין (ס"א ביתיה לא אתקין) ועביד ביתא פדקא יאות, אינון בונין למגנא אינון, אלא מה דאיהו עביד ואתקין. אם יי' לא ישמר עיר, כמה דכתיב (דברים יא) תמיד

עיני יי' אֶלְהֶיךָ בָּה מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה וְאוֹקְמוּהָ.
וּבְאֲשַׁגְחוּתָא דָּא, אִיהִי גְטִירָא בְּכָל סְטָרִין.

שָׁוֵא עֲמְלוֹ בּוֹנִיו בּוֹ - אֵלֶּה סוּד שֶׁל אוֹתָם
נְהָרוֹת (נחלים) שִׁיּוּעָאִים וְנִכְנָסִים פְּלִם בְּתוֹךְ הַבַּיִת
הַזֶּה לְהַתְקִינוֹ בְּכָל מָה שִׁעָרִיךְ. וְאַף עַל גַּב
שְׂכָלָם בָּאִים לְתַקֵּן וְלַעֲשׂוֹת אֶת תְּקוּנָו, וְדַאי אִם
ה' - שֶׁהוּא סוּד הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהַתְּקִין (בֵּיתוֹ וְלֹא
עֲשָׂה) וְעָשָׂה אֶת הַבַּיִת פְּרָאוֹי, אוֹתָם בּוֹנִים לְחַנֵּם
הֵם, אֲלָא רַק מָה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה וּמִתְקִין. אִם ה'
לֹא יִשְׁמַר עֵיר, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דְּבָרִים י"א) תִּמְיֵד עֵינֵי
ה' אֶלְהֶיךָ בָּה מְרֻשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה,
וּפְרֻשׁוּהָ. וּבַהֲשִׁגְחָה הַזֶּה הִיא שְׂמוּרָה מִכָּל
הַעֲדָדִים.

רַק בְּאַבְתֵּיךָ זֹשֶׁק יִהְיֶה לְאַהֲבָה אוֹתָם וּמְבוֹר
בְּזָרְעָם אוֹזְרֵיהֶם בְּכֶם מִכָּל הָעַמִּים כִּיּוֹם הַזֶּה:

בוזר - ספר בראשית - פרשת ויחי - דף רטז ע"ב

רַק בְּאַבְתֵּיךָ חֲשֶׁק ה'

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, (דברים י) רַק בְּאֲבוֹתֶיךָ חָשַׁק ה', כְּתִיב בְּאֲבוֹתֶיךָ, מִמֶּשׁ תִּלְתָּא, וּמִשְׁמַע דְּכְתִיב רַק, רַק מִמֶּשׁ, וּמֵאֲלֵין מִתְפָּרְשֵׁן וּמִתְאַחֲדֵן כָּל שְׂאָר אַחְרָנִין, וְסִלְקִין שְׁמָא לְאַתְעֵטְרָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, (דברים י) רַק בְּאֲבוֹתֶיךָ חָשַׁק ה'. כְּתוּב בְּאֲבוֹתֶיךָ, מִמֶּשׁ שְׁלֹשָׁה, וּמִשְׁמַע שְׁפָתוֹב רַק - רַק מִמֶּשׁ, וּמֵאֲלָה נִפְרָדִים וְנִאֲחָזִים כָּל שְׂאָר הָאַחֲרִים וְעוֹלָיִם הַשֵּׁם לְהִתְעֵטֵר.

אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכְּנֹת תֹּאכַל בָּהּ לָחֶם לֹא תִזְזָר
כָּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבִיָּהּ בְּרוּךְ וּבִהַרְרִיהָ תִזְזָב
נְזוּשָׁת:

בוזהר - ספר שמות - פרשת בא - דף מ' ע"ב

כְּשֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ, נִכְנְסוּ מֵהוֹלִים וְנִפְרָעוּ

תָּא חֲזִי, כַּד עָאלוּ יִשְׂרָאֵל לְאֶרְעָא, עָאלוּ גְזִירִין וְאַתְפָּרְעוּ. וּמָה כְּתִיב, (דברים ח) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לָחֶם. מֵאֵי בְּמִסְכְּנוֹת. לָחֶם עֲנִי. אֵמַאי אֶקְרִי לָחֶם עֲנִי. מִשּׁוּם דְּקֵיִמָּא סִיְהָרָא בְּפִגְמוֹתָא, וְלֹא מִתְבָּרְכָא מִשְׁמֵשָׂא, וְלֹא מִתְנַהֲרָא מִן שְׁמֵשָׂא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (דברי הימים א כט) כִּי כָּל בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ, וְלֹא אֲתַנְהֲרָא (מכל) מִיּוֹבְלָא. מֵאֵי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּלֹא אֲתַפְּרָעוּ. אֲבָל הֵכָא, דְּאֲתַגְזֹרוּ יִשְׂרָאֵל וְאַתְפָּרְעוּ, לֹא תַחֲסֵר כָּל בָּהּ כְּתִיב, וְעַל

דָּא לֹא בְּמִסְכְּנוֹת תֹּאכַל בְּהַ לְחֶם. מֵאֵי טַעְמָא. מִשּׁוּם דְּלֹא תַחְסֹר כ"ל בְּהַ, כְּמָה דְּחִסְרוּ לִיהַ בְּמִצְרַיִם.

בֵּא רְאֵה, כְּשֶׁנִּכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ, נִכְנְסוּ מֵהוֹלִים וְנִפְרְעוּ, וּמָה כְּתוּב? (דברים ח) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכְּנֵת תֹּאכַל בְּהַ לְחֶם. מָה זֶה בְּמִסְכְּנֵת? לְחֶם עֲנִי. לְמָה נִקְרָא לְחֶם עֲנִי? מִשּׁוּם שֶׁהַלְבָּנָה עוֹמֶדֶת בְּפִגְיֹמֶתָהּ וְלֹא מֵתְבָרְכֶת מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וְלֹא מוֹאֲרֶת מִן הַשֶּׁמֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאֶרֶץ, וְלֹא מוֹאֲרֶת [מכל] מִיּוֹבֵל. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִפְרְעוּ. אָבֵל כָּאֵן שֶׁנִּמְזָלוּ יִשְׂרָאֵל וְנִפְרְעוּ, לֹא תַחְסֹר כָּל בְּהַ כְּתוּב, וְעַל זֶה לֹא בְּמִסְכְּנֵת תֹּאכַל בְּהַ לְחֶם. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁלֹּא תַחְסֹר כ"ל בְּהַ. כְּמוֹ שֶׁחִסְרוּ לָהּ בְּמִצְרַיִם.

וּבְכָל שְׁתָּא וְשְׁתָּא דְּוִכְרָנָא דְּמִצְרַיִם קָא עֲבָדֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֶכְלֵי וְלֹא אֲשַׁתְּצֵי מִדְּרֵי דְרִין. וּבְגִין דְּלֹא אֲתַפְרְעוּ הֵכָא בְּמִצְרַיִם, חִסְרוּ לִיהַ לְהֵאֵי כָּל, וְקִיִּמָּא סִיְהָרָא בְּפִגְיֹמֶתָא, וְאֶקְרִי לְחֶם עֲנִי, עֲנִי: כְּתַרְגּוּמוֹ מִסְכְּנוֹת. וּמֵאֵי דְּאֶכְלוּ לִיהַ תַּמָּן בְּאֶרְעָא, בְּגִין דְּוִכְרָנָא דְּמִצְרַיִם הוּוּהַ, וְהֵאֵי לְדְרֵי דְרִין, וְלִזְמַנָּא דְּאֶתִי כְּתִיב, (ישעיהו ס) לֹא יבֹא עוֹד שֶׁמֶשֶׁךְ וִירְחֶךְ וְגו'.

וּבְכָל שָׁנָה וְשָׁנָה עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל זְכָרוֹן שֶׁל מִצְרַיִם וְאוֹכְלִים, וְלֹא מֵתְפַלֵּה מִדְּוִרֵי דוֹרוֹת. וּמִשּׁוּם

שְׁלֹא נִפְרְעוּ כָּאֵן בְּמִצְרַיִם, חָסְרוּ אוֹתוֹ, אֶת הַכֹּל
הַזֶּה, וְהִלְבְּנָה עוֹמֶדֶת בְּפְגִימוֹת. וְנִקְרְאתָ לַחֵם
עֵנִי. עֵנִי כְּתִרְגוּמוֹ מְסַפְּנוֹת. וּמָה שֶׁאֲכָלוּ אוֹתוֹ
שָׁם בְּאֶרֶץ, זֶה הָיָה בְּשִׁבִיל זְכוּרֹן מִצְרַיִם, וְזֶה
לְדוּרֵי דוֹרוֹת, וְלָעֵתִיד לָבֵא כְּתוּב (ישעיה ס) לֹא יבֹא
עוֹד שְׁמוֹשׁ וִירְחֹךָ וְגו'.

וְאָכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ
הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ:

בוזוהר - ספר שמות - פרשת תרומה - דף קנ"ב ע"ב

כִּמָּה צְדִיקִים הֵם יִשְׂרָאֵל שֶׁהִקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם
וְקִרְבָם אֵלָיו מְכַל הָעַמִּים

רַבִּי יִצְחָק פֶּתַח, (דברים ח) וְאָכַלְתָּ וְשִׁבַּעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ
וְגו', כִּמָּה זְכָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתִרְעִי בְּהוּ,
וְקָרִיב לוֹן לְגַבְיָה מְכַל עַמִּין, וּבְגִינְהוֹן דִּישְׂרָאֵל, יְהִיב מְזוֹנָא
וְשִׁבְעָא, לְכָל עֲלָמָא. וְאֵלְמָלֵא יִשְׂרָאֵל, לָא יְהִיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא מְזוֹנָא לְעֲלָמָא, וְהִשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל אֵינּוֹן בְּגְלוּתָא, עַל אַחַת
כִּמָּה וְכִמָּה דְנִטְלִי מְזוֹנָא עַל חַד תְּרִין. בְּזִמְנָא דִּהוּוּ יִשְׂרָאֵל
בְּאֶרְעָא קְדִישָׁא, הָוָה נְחִית לוֹן מְזוֹנָא מֵאַתְרַּ עֲלָאָה, וְאֵינּוֹן יְהִיב
חוּלְק תְּמַצִּית לְעַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכְבִים, וְעַמִּין כְּלָהוּ לָא אֲתַזְנוּ אֶלָּא
מִתְמַצִּית. וְהִשְׁתָּא דִּישְׂרָאֵל אֵינּוֹן בְּגְלוּתָא, אֲתַהֲפֵךְ בְּגוּוֹנָא אַחְרָא.

רַבִּי יִצְחָק פָּתַח, (דברים ח) וְאֶכְלֶתָּ וְשִׁבַּעְתָּ וּבֵרַכְתָּ
 אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'. כִּמָּה עֲדִיקִים הֵם יִשְׂרָאֵל
 שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הִתְרַצָּה בָּהֶם וְקִרְבָּם אֵלָיו
 מִכָּל הָעַמִּים, וּבְשִׁבִיל יִשְׂרָאֵל נָתַן מְזוּן וְשִׁבַּע
 לְכָל הָעוֹלָם, וְאֶלְמָלֵא יִשְׂרָאֵל – לֹא נָתַן הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא מְזוּן לְעוֹלָם, וְעִכְשָׁו שִׁישְׂרָאֵל בַּגְּלוּת,
 עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה שְׁנוּטָלִים מְזוּן עַל אֶחָד פִּי
 שְׁנַיִם. בְּזִמְן שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, הָיָה
 יוֹרֵד לָהֶם מְזוּן מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן, וְהֵם נוֹתְנִים חֵלֶק
 תְּמִצִּית לְעַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים, וְכָל הָעַמִּים לֹא
 נִזְוְנוּ אֶלָּא מִהַתְּמִצִּית, וְעִכְשָׁו שִׁישְׂרָאֵל הֵם
 בַּגְּלוּת, הִתְהַפֵּךְ לְגוֹן אַחֵר.

כָּל זִמְן שִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים רְצוֹן רַבּוֹנָם, הֵם אוֹכְלִים עַל הַשְּׁלָחַן
 שֶׁל הַמֶּלֶךְ

מֵתֵל לְמִלְכָּא, דְּאִתְקִין סְעוּדַתָּא לְבְנֵי בֵיתֵיהּ, כָּל זִמְנָא דְּאֵינוּן
 עַבְדֵי רְעוּתֵיהּ, אֲכָלִי סְעוּדַתָּא עִם מִלְכָּא, וְיִהְיֵי לְכַלְבֵי חוּלְקָא
 גְּרָמִין לְמַגְרָר. בְּשַׁעְתָּא דְּבְנֵי בֵיתֵיהּ לֹא עַבְדֵי רְעוּתָא דְּמִלְכָּא,
 מִלְכָּא יְהִיב כָּל סְעוּדַתָּא לְכַלְבֵי, וְסָלִיק לִזְוֹן גְּרָמִי.

מִשָּׁל לְמֶלֶךְ שֶׁהִתְקִין סְעוּדָה לְבְנֵי בֵיתוֹ. כָּל זִמְן
 שֶׁהֵם עוֹשִׂים אֶת רְצוֹנוֹ, אוֹכְלִים סְעוּדָה עִם
 הַמֶּלֶךְ, וְנוֹתְנִים לְכַלְבֵי חֵלֶק הָעֵצְמוֹת לְגִרָר.

**בְּשָׁעָה שְׁבַנִּי בֵּיתוֹ לֹא עוֹשִׂים אֶת רְצוֹן הַמֶּלֶךְ,
הַמֶּלֶךְ נוֹתֵן אֶת כָּל הַסְּעוּדָה לְכֹלָבִים, וּמַעֲלָה
לָהֶם אֶת הָעֲצָמוֹת.**

בְּגוֹנוֹא דָא, כָּל זְמַנָּא דְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֵי רְעוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן, הָא עַל
פְּתוּרָא דְמִלְכָא אֵינּוֹן אַכְלִי, וְכָל סְעוּדָתָא אֲתַתְּקֵן לְהוֹן. וְאֵינּוֹן,
מֵהֵוּא חֲדוּה דְלֵהוֹן, יְהִיבֵי גְרָמֵי דְאִיהוּ תְּמַצִּית לְעוֹבְדֵי כּוֹכְבִים.
וְכָל זְמַנָּא דְיִשְׂרָאֵל לֹא עֲבָדֵי רְעוּתָא דְמֵאֲרִיהוֹן, אֲזִלִּי בְּגִלוּתָא,
וְהָא סְעוּדָתָא לְכֹלָבִי, וְאֲסַתְּלֵק לוֹן תְּמַצִּית (יחזקאל ד) כְּכָה יֵאכְלוּ
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת לַחֲמֵם טָמֵא בְּגוֹיִם, דְּהָא תְּמַצִּית דְּגַעוּלִיהוֹן אַכְלִי.
וְוִי לְבִרָא דְמִלְכָא, דִּיתִיב וּמְצַפֵּה לְפְתוּרָא דְעֲבָדָא, מַה דְּאֲשַׁתְּאָר
מִגּוֹ פְּתוּרָא אִיהוּ אַכִּיל.

**כְּמוֹ זֶה, כָּל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל עוֹשִׂים רְצוֹן רְבוֹנָם,
הֵם אוֹכְלִים עַל הַשְּׁלַחַן הַזֶּה שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וְכָל
הַסְּעוּדוֹת מִתְּקַנּוֹת לָהֶם. וְהֵם, מֵאוֹתָהּ שְׂמֹחָה
שְׂלָהֶם, נוֹתְנִים עֲצָמוֹת שֶׁהֵן תְּמַצִּית לְעוֹבְדֵי
כּוֹכְבִים. וְכָל זְמַן שִׁישְׂרָאֵל לֹא עוֹשִׂים רְצוֹן
רְבוֹנָם, הֵם הוֹלְכִים לְגִלוּת, וְהַסְּעוּדָה הוֹלְכֶת
לְכֹלָבִים, וְעוֹלָה לָהֶם הַתְּמַצִּית. כְּכָה יֵאכְלוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת לַחֲמֵם טָמֵא בְּגוֹיִם, שֶׁהֵרִי תְּמַצִּית
הַגַּעַל שְׂלָהֶם הֵם אוֹכְלִים. אוֹי לְבֹן הַמֶּלֶךְ שִׁיוֹשֵׁב
וּמְצַפֵּה לְשְׁלַחַן הָעֵבֶד, וּמַה שֶׁנִּשְׁאָר מִתּוֹךְ
הַשְּׁלַחַן הוּא אוֹכֵל.**

תְּעַרְךָ לְפָנַי שֶׁלֶחֶן – זו סְעוּדַת הַמֶּלֶךְ

דָּוִד מִלְכָּא אָמַר, (תהלים כג) תְּעַרְךָ לְפָנַי שֶׁלֶחֶן נֶגֶד צוּרְרֵי דְשִׁנְתָּ בִשְׁמֹן רֵאשֵׁי רוּיָהּ. תְּעַרוּךְ לְפָנַי שֶׁלֶחֶן, דָּא סְעוּדַתָּא דְמִלְכָּא. נֶגֶד צוּרְרֵי, אֵינּוֹן כְּלָבֵי דִיתְבֵּי קָמֵי פְתוּרָא, מְצַפְּאֵן לְחוּלְק גְּרָמִין, וְאִיהוּ יְתִיב עִם מִלְכָּא בְּעוֹנָגָא דְסְעוּדַתָּא בְּפְתוּרָא.

דָּוִד הַמֶּלֶךְ אָמַר, (תהלים כג) תְּעַרְךָ לְפָנַי שֶׁלֶחֶן נֶגֶד צוּרְרֵי דְשִׁנְתָּ בִשְׁמֹן רֵאשֵׁי רוּיָהּ. תְּעַרְךָ לְפָנַי שֶׁלֶחֶן – זו סְעוּדַת הַמֶּלֶךְ. נֶגֶד צוּרְרֵי – אוֹתָם הַכְּלָבִים שִׁיּוֹשְׁבִים לְפָנַי הַשֶּׁלֶחֶן וּמִצְפִּים לְחַלְקַת עֲצָמוֹת, וְהוּא יוֹשֵׁב עִם הַמֶּלֶךְ בְּעוֹנָג שֶׁל הַסְּעוּדָה בִּשְׁלֶחֶן.

דְשִׁנְתָּ בִשְׁמֹן רֵאשֵׁי, דָּא רֵישָׁא דְסְעוּדַתָּא, דְכָל מִשְׁחָא, וְשִׁמְנוֹנָא, וְתַקוּן סְעוּדַתָּא, אֲתִיּוּהֵיב בְּקַדְמִיתָא לְרַחֲמִיא דְמִלְכָּא. מַה דְאַשְׁתָּאֵר, לְבַתֵּר אֲתִיּוּהֵיב לְכָלְבֵּי, וְלֵאֵינּוֹן פְּלַחֵי פְתוּרָא. כּוֹסֵי רוּיָהּ, מְלִיא כְּפָא קָמֵי רַחֲמִיא דְמִלְכָּא תְּדִיר, דְלֵא יִצְטְרִיךְ לְמִשְׁאֵל. וְעַל רוּזָא דָּא, הוּוּ יִשְׂרָאֵל תְּדִיר, עִם שְׂאֵר עַמִּין.

דְשִׁנְתָּ בִשְׁמֹן רֵאשֵׁי – זֶה רֵאשׁ הַסְּעוּדָה. שְׁכַל שְׁמֹן וְשִׁמְנוֹנִית וְתַקוּן הַסְּעוּדָה נִתְּנִים בְּרֵאשׁוֹנָה לְאַהוּב הַמֶּלֶךְ. מַה שֶּׁנִּשְׁאָר נִתֵּן אַחַר כֵּן לְכָלְבִים וְלְאוֹתָם עוֹבְדֵי הַשֶּׁלֶחֶן. כּוֹסֵי רוּיָהּ – מְלֵאָה הַכּוֹס לְפָנַי אֲהוּב הַמֶּלֶךְ תְּמִיד שְׁלֵא יִצְטְרִיךְ

לְבַקֵּשׁ, וְעַל סוּד זֶה הָיוּ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד עִם שְׂאֵר הָעַמִּים.

בוזהר - ספר שמות - פרשת תרומה - דף קנ"ג ע"ב

מִתְחַיֵּב הָאָדָם לְבָרֵךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדֵי לָתֵת שְׂמֵחָה לְמַעַלָּה

פֶּתַח רַבִּי חֵיִיא וְאָמַר, (דברים ח) וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְגו'. וְכִי עַד לֹא אָכִיל בָּר נֶשׁ לְשִׁבְעָא, וְיִתְמַלֵּי כְּרִיסִיָּה, לֹא יִבְרַךְ לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (ד"א ל"ג אי הכי) (דף קנ"ג ע"ב) בְּמֵאֵי נוֹקִים וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ, וּבֵתֵר וּבֵרַכְתָּ. אֶלָּא אֲפִילוּ לֹא יִיכּוֹל בָּר נֶשׁ אֶלָּא כְּזֵית, וְרַעוּתִיָּה אִיהוּ עָלֶיָּה, וְיִשְׁוֵי לִיָּה לְהֵהוּא מִיכְלָא עֲקָרָא דְמִיכְלִיָּה, שְׂבַעָא אֶקְרִי. דְכִתִּיב, (תהלים קמה) פֹּתַח אֶת יַדֶּיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן. לְכָל חַי אֲכִילָה לֹא כְּתִיב, אֶלָּא רִצּוֹן. הֵהוּא רַעוּתָא דְשְׁוֵי עַל הֵהוּא מִיכְלָא, שְׂבַעָא אֶקְרִי, וְאֲפִילוּ דְלִית קַמִּיָּה דְבָר נֶשׁ אֶלָּא הֵהוּא זְעִיר בְּכְזֵית, וְלֹא יִתִּיר הָא רַעוּתָא דְשְׂבַעָא שְׁוֵי עָלֶיָּה. וּבְגִין כֵּן, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רִצּוֹן, רִצּוֹן כְּתִיב, וְלֹא אֲכִילָה. וְעַל דָּא וּבֵרַכְתָּ וּדְאִי, וְאִתְחַיֵּיב בָּר נֶשׁ לְבָרְכָא לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין לְמִיָּהב חֲדוּהָ לְעִילָא.

פֶּתַח רַבִּי חֵיִיא וְאָמַר, (דברים ח) וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'. וְכִי עַד שְׂלֵא אוֹכַל אָדָם לְשִׁבְעָה וְתִתְמַלֵּא כִּרְסוֹ לֹא יִבְרַךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא?! (אם כן) בְּמָה נִבְאָר וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ, וְאַחַר כֵּן וּבֵרַכְתָּ? אֶלָּא אֲפִילוּ לֹא יִאֲכַל

אָדָם אֲלֵא כַזֵּית, וְרַעוֹנוּ עָלָיו, וַיִּשִׂים אֶת אוֹתוֹ
הַמֵּאֲכָל עֵקֶר מֵאֲכָלוֹ - נִקְרָא שֶׁבַעָה, שְׁכַתוֹב
(תהלים קמח) פּוֹתַח אֶת יָדָךְ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רַעוֹן.
לֹא כַתוֹב לְכָל חַי אֲכִילָה, אֲלֵא רַעוֹן. אוֹתוֹ רַעוֹן
שֶׁשָּׁם עַל אוֹתוֹ מֵאֲכָל נִקְרָא שֶׁבַעָה, וְאֶפְלוּ שְׂאִין
לְפָנַי הָאָדָם אֲלֵא אוֹתוֹ מַעֵט בְּכַזֵּית וְלֹא יוֹתֵר,
הַרִי רַעוֹן הַשֶּׁבַע שָׁם עָלָיו. וּמִשּׁוֹם כֶּךָ וּמִשְׁבִּיעַ
לְכָל חַי רַעוֹן. כַּתוֹב רַעוֹן, וְלֹא אֲכִילָה. וְעַל זֶה
וּבִרְכַת וַדָּאִי, וּמִתְחַיֵּב הָאָדָם לְבָרֵךְ אֶת הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא פְּדֵי לְתַת שְׂמֻחָה לְמַעַלָּה.

הָעוֹלָם הֵבֵא אֵין בּוֹ אֲכִילָה וְשִׁתְיָה

פְּתַח רַבִּי חֲזוֹקְיָה, בְּהַאי קָרָא אֲבַתְרִיָּה וְאָמַר, וְאֲכַלְתָּ וְשִׁבַעְתָּ.
מֵהֶכָּא, דְּשִׁכּוּר שָׂרִי לִיָּה לְבָרְכָא בְּרַכְתָּא דְּמִזּוֹנָא, (ויגש ר"ז ע"ב) מַה
דְּלִית הֶכִי בְּצִלוֹתָא. דְּצִלוֹתָא לָאו הֶכִי, דְּהָא צִלוֹתָא מְעִילָא בְּלֹא
אֲכִילָה אִיְהִי, מֵאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּצִלוֹתָא סְלִקָא לְעִילָא לְעִילָא,
אַתְר דְּלִית בֵּיה לֹא אֲכִילָה וְלֹא שִׁתְיָה. וְעַל דָּא תְּגִינָן, עֲלֵמָא
דְּאִתִּי לִית בֵּיה אֲכִילָה וְשִׁתְיָה וְכוּ'.

פְּתַח רַבִּי חֲזוֹקְיָה בַּפְּסוּק בְּהַאי אַחֲרֵינוּ וְאָמַר,
וְאֲכַלְתָּ וְשִׁבַעְתָּ. מִכָּאן שֶׁלְּשִׁכּוּר מִתֵּר לְבָרֵךְ
בְּרַכַת הַמְּזוֹן, מַה שְּׂאִין כֵּן בְּתַפְלָה. שְׂתַפְלָה לֹא
כֶּךָ, שֶׁהֲרִי תַפְלָה מְעַלָּה הִיא בְּלִי אֲכִילָה, מַה

הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שֶׁתִּפְּלֶה עוֹלָה לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה,
מְקוֹם שֶׁאֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִּיָּה. וְעַל זֶה
שְׁנִינּוּ, הָעוֹלָם הֵבֵא אֵין בּוֹ אֲכִילָה וְשְׁתִּיָּה וְכוּ'.

שְׂכוֹר לֹא יִתְּפַלֵּל תְּפִלָּה

אָבֵל שְׂאָר הַדְּרָגִין דִּלְתַּתָּא אֵית בְּבִרְכַּת מְזוֹנָא, אֲשַׁתְּכַח גּוֹנָא
אֲחֵרָא וּמַעַלְיָא, הֵהוּא בְּרַכְתָּא דְאֲשַׁתְּכַח בְּשִׁבְעָא. בְּגִין דְּבִרְכַּת
מְזוֹנָא, אֵיהִי בְּאַתְרֵי דְאֵית בֵּיה אֲכִילָה וְשְׁתִּיָּה, וּמְנִיָּה נִפְק מְזוֹנָא
וְשִׁבְעָא לְתַתָּא, וְעַל דָּא אֲצַטְרִיךְ לְאַחֲזָאָה קַמִּיה שִׁבְעָא וְחֲדוּה.
(ובגין כך האי איהו אתר דאית ביה אכילה ושתיה ומניה נפיק מזונא לתתא ואצטריך לאחזאה
קמיה שבעא וחדוה) בְּאַתְרֵי דְצִלוּתָא, לָאו הֵכִי, דְהָא סִלְקָא יִתִּיר לְעֵילָא
לְעֵילָא וְעַל דָּא, שְׂכוֹר לֹא יִצְלִי צִלוּתָא. בְּבִרְכַּת מְזוֹנָא, שְׂכוֹר
שְׂרִי לִיה לְבִרְכָא בְּרַכַּת מְזוֹנָא. מִשְׁמַע מַהֲאֵי קָרָא, דְכְּתִיב וְאָכַלְתָּ
וְשִׁבְעָתָּ וּבִרְכַּתָּ. וְאָכַלְתָּ: זֶה אֲכִילָה. וְשִׁבְעָתָּ: זֶה שְׁתִּיָּה דְהָא
שִׁבְעָא, בְּחִמְרָא אֵיהִי רַוִּי. חִמְרָא שִׁבְעָא וְדַאי, וְדָא אֵיהוּ שְׂכוֹר.
דְכְּתִיב וּבִרְכַּתְּ אֶת דִּיִּיקָא, דְמִשְׁמַע דְּבִרְכַּת מְזוֹנָא אֲצַטְרִיךְ חֲדוּה
וְשִׁבְעָא. עַל הָאֲרִיץ הַטּוֹבָה. מַאי טוֹבָה. שִׁבְעָא. כְּמָה דָּאֵת אָמַר,
(ירמיה מה) וּנְשַׁבַּע לָחֵם וּנְהִיָּה טוֹבִים בְּגִין כֵּן אֲצַטְרִיךְ חֲדוּה
וְשִׁבְעָא.

אָבֵל שְׂאָר הַדְּרָגוֹת שְׁלֵמֻטָּה יֵשׁ. בְּבִרְכַּת הַמְּזוֹן
נִמְצָא גַּן אַחֵר וּמַעַלָּה, אוֹתָהּ בְּרַכָּה שְׁנִמְצָאת
בְּשִׁבְעַ. מִשּׁוֹם שֶׁבִרְכַּת הַמְּזוֹן הִיא בְּמְקוֹם שִׁישׁ
בּוֹ אֲכִילָה וְשְׁתִּיָּה, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵאת מְזוֹן וְשִׁבְעַ
לְמֻטָּה, וְעַל זֶה צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנָיו שִׁבְעַ

וְשִׂמְחָה. (ומשום כך זהו מקום שיש בו אכילה ושתייה, וממנו יוצא מזון למטה, וצריך להראות לפניו שבע ושמחה) בְּמִקּוֹם שֶׁל תְּפִלָּה לֹא כָּךְ, שֶׁהֲרִי עוֹלָה יוֹתֵר לְמַעַלָּה לְמַעַלָּה, וְעַל זֶה שְׂפֹר לֹא יִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה. בְּבִרְכַת הַמְּזוֹן, שְׂפֹר מִתֵּר לוֹ לְבָרֵךְ בְּרִכַת הַמְּזוֹן. מִשְׁמַע מִהַפְּסוּק הַזֶּה, שְׂפִתוֹב וְאֶכְלֶתָּ וְשִׁבְעָתָּ וּבִרְכָתָּ. וְאֶכְלֶתָּ – זֶה אֲכִילָה. וְשִׁבְעָתָּ – זֶה שְׁתִּיָּה, שֶׁהֲרִי שִׁבַע בֵּינָן מִתְּרוּהָ. יֵין שִׁבַע וְדַאי, וְזֶהוּ שְׂפֹר, שְׂפִתוֹב וּבִרְכָתָּ אֵת דְּוָקָא, שֶׁמִּשְׁמַע שְׂבִרְכַת הַמְּזוֹן צָרִיךְ שְׂמִיחָה וְשִׁבַע. עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה. מַה זֶה טוֹבָה? שִׁבַע, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה מד) וּנְשִׁבַע לָחֶם וּנְהִיָּה טוֹבִים. מִשּׁוֹם כֵּן צָרִיךְ שְׂמִיחָה וְשִׁבַע.

שְׁלַחַן לֹא צָרִיךְ לְהִיֵּת בְּרִיקָנוֹת, אֲלֵא שְׂיִהִיָּה עָלָיו מְזוֹן

פֶּתַח רַבִּי יֵיסָא וְאָמַר (שמות כה) וְעָשִׂיתָ שְׁלַחַן עֲצֵי שִׁטִּים וְגו', שְׁלַחַן דָּא אִיהוּ קַיִמָא לְגוּ בְּמִשְׁכָּנָא. וּבִרְכַתָּא דְלַעִילָא שְׂרִיא עָלֶיהָ, וּמְנִיָּה גְפִיק מְזוֹנָא לְכָל עַלְמָא. וְשְׁלַחַן דָּא לֹא אֲצִטְרִיךְ לְמַהוּי בְּרִיקָנָא, אֲפִילוּ רִגְעָא חֲדָא, אֲלֵא לְמַהוּי עָלֶיהָ מְזוֹנָא, דְּהָא בְּרִכַתָּא לֹא אֲשַׁתְּכַח עַל אֲתֵר רִיקָנָא. וּבְגִין כֵּן אֲצִטְרִיךְ לְמַהוּי עָלֶיהָ גְהָמָא תְּדִיר, דְּלַהוּי תְּדִיר בְּרִכַתָּא עַלְמָא מִשְׁתַּכְּחָא בֵּיהָ, וּמְגוּ הַהוּא שְׁלַחַן, גְּפִיק בְּרִכָּאן וּמְזוֹנֵי לְכָל שְׂאָר פְּתוּרֵי דְעַלְמָא, דְּאֲתַבְּרָכָאן בְּגִינָה.

פָּתַח רַבִּי יִיסָא וְאָמַר, וְעָשִׂיתָ שְׁלַחַן עֲצֵי שֹׁטִים
וְגו'. הַשְּׁלַחַן הַזֶּה הוּא עוֹמֵד לְתוֹךְ הַמִּשְׁכָּן,
וְהַבְּרָכָה שְׁלֹמֵעֵלָה שׁוֹרָה עָלָיו, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא מִזּוֹן
לְכָל הָעוֹלָם. וְשְׁלַחַן זֶה לֹא צָרִיךְ לְהִיּוֹת
בְּרִיקָנוּת אֲפֹלוּ רָגַע אֶחָד, אֶלָּא שִׁיְהִיָּה עָלָיו
מִזּוֹן, שֶׁהָרִי הַבְּרָכָה לֹא נִמְצְאָת בְּמִקּוֹם רִיק.
וְלִכֵּן צָרִיךְ לְהִיּוֹת עָלָיו תָּמִיד לֶחֶם, שֶׁתִּהְיֶה
תָּמִיד בְּרָכָה עֲלֵיוֹנָה נִמְצְאָת בּוֹ, וּמִתּוֹךְ אוֹתוֹ
שְׁלַחַן יוֹצֵאֹת בְּרָכוֹת וּמִזּוֹנוֹת לְכָל שְׂאֵר
שְׁלַחֲנוֹת הָעוֹלָם, שֶׁמִּתְבָּרְכִים בְּגַלְלוֹ.

שְׁלַחַן דְּכָל בַּר נֶשׂ אֲצִטְרִיךְ לְמַהוּי הַכִּי קָמִיָּה, בְּשַׁעֲתָא דְקָא
מְבָרַךְ לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין דְּתִשְׁרִי עֲלֵיהּ בְּרַכְתָּא
מְלַעֲיָלָא, וְלֹא יִתְחַזִּי בְּרִיקָנָא, דְּהָא בְּרַכְּאֵן דְּלַעֲיָלָא לֹא שְׂרִיין
בְּאַתְרֵי רִיקָנָא, דְּכַתִּיב, (מַלְכִים ב ד) הַגִּידִי לִי מָה יֵשׁ לְכִי בְּבֵית, וְהָא
אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא. שְׁלַחַן דְּלֹא אֲתָמַר עֲלֵיהּ מְלִי דְּאוּרִייתָא, (בס"א
אינו, ולא בריך על ההוא מזונא לקודשא בריך הוא) עֲלֵיהּ כְּתִיב, (ישעיה כח) כִּי כָּל
שְׁלַחֲנוֹת מְלָאוּ קִיָּא צוּאָה בְּלִי מְקוֹם. וְאֲסוּר לְבָרְכָא עַל הַהוּא
שְׁלַחַן.

הַשְּׁלַחַן שֶׁל כָּל אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת כָּךְ לְפָנָיו
בְּשַׁעֲה שְׁמִבְרַךְ אֶת הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּדִּי
שֶׁתִּשְׁרָה עָלָיו בְּרָכָה מְלֹמְעֵלָה, וְלֹא יִרְאֶה
בְּרִיקָנוּת, שֶׁהָרִי הַבְּרָכוֹת שְׁלֹמֵעֵלָה לֹא שׁוֹרֹת

בְּמִקוֹם רִיק, שְׁכַתוֹב (מלכים ב ד) הַגִּידִי לִי מַה יֵּשׁ
 לָךְ בַּבַּיִת, וְהָרִי פִּרְשִׁיהוּ הַחֲבָרִים. שְׁלַחַן שְׁלֹא
 נֶאֱמָרוּ עָלָיו דְּבָרֵי תוֹרָה (ולא ברוך על אותו מזון לקדוש ברוך
 הוא), עָלָיו כָּתוּב (ישעיה כח) כִּי כָּל שְׁלַחֲנוֹת מְלֹאוֹ
 קִיָּא עֲזָה בְּלִי מְקוֹם. וְאָסוּר לְבָרֵךְ עַל אוֹתוֹ
 שְׁלַחַן.

שְׁלַחַן שָׁאִין בּוּ חֵלֶק שֶׁל תוֹרָה, נִקְרָא קִיָּא צוֹאָה

מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין דְּאִית שְׁלַחַן, וְאִית שְׁלַחַן. שְׁלַחַן אִיהוּ דְּקָא
 מְסֻדָּרָא קַמִּיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא, וְאִיהוּ קִיָּמָא תְּדִיר
 לְסֻדָּרָא בֵּיהּ פִּתְגָמֵי אוֹרְיִיתָא, וְלֹא כְּלָלָא בֵּיהּ אַתְנוּן דְּמִלֵּי
 דְּאוֹרְיִיתָא, (בס"א אינו, דא הוא ברכתא דמזונא, דאית פסוקי ומלי דאורייתא ואינון אתוון
 דמלי אורייתא אתכלילן ביה בההוא שלחן) וְאִיהוּ לְקִיט לֹון לְגַבִּיָּה, וְכֻלִּיל
 כְּלָהוּ בְּגוּיָּה, וּבְהוּ אֲשַׁתְּלִים, וְחֻדֵּי, וְאִית לִיהּ חֲדוּהָ. וְעַל שְׁלַחַן
 דָּא כְּתִיב, (יחזקאל מא) זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ, לִפְנֵי יְיָ, וְלֹא (ק"ב
 ע"ב) מִלִּפְנֵי יְיָ. שְׁלַחַן אַחְרָא אִית, דְּלֹא אִית בֵּיהּ חוּלְקָא
 דְּאוֹרְיִיתָא, וְלִית לִיהּ חוּלְקָא בְּקֻדוּשָׁה דְּאוֹרְיִיתָא, וְהוּא שְׁלַחַן
 אֶקְרִי קִיָּא צוֹאָה, וְדָא אִיהוּ בְּלִי (דף קנ"ד ע"א) מְקוֹם, דְּלִית לִיהּ
 חוּלְקָא בְּסֻדָּרָא דְּקֻדוּשָׁה כְּלוּם.

מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֵׁישׁ שְׁלַחַן וְיֵישׁ שְׁלַחַן. שְׁלַחַן
 שְׁהוּא מְסֻדָּר לִפְנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלָּה
 וְעוֹמֵד תָּמִיד לְסֻדָּר בּוּ דְּבָרֵי תוֹרָה וְלֹא כְּלָל בּוּ
 אוֹתִיּוֹת שֶׁל דְּבָרֵי תוֹרָה, (זהו ברכת המזון. שיש פסוקים ודברי

תורה ואותן אותיות של דברי תורה נכללים בו באותו שלחן) והוא לוקט
 אותם אליו וכולל את כלם לתוכו, ובהם
 משתלם ושמח ויש לו שמחה. ועל שלחן זה
 פתוב (יחזקאל מא) זה השלחן אשר לפני ה'. לפני
 ה', ולא מלפני ה'. יש שלחן אחר שאין בו חלק
 של תורה, ואין לו חלק בקדשת התורה. ואותו
 שלחן נקרא קיא צואה, וזהו בלי מקום, שאין לו
 חלק בצד הקדשה כלום.

בגין כן, שלחן דלא אתמר עליה מלי דאורייתא, איהו שלחן
 דקיא צואה. איהו שלחן דטענא אחרא. לית בההוא שלחן
 חולקא ברזא דאלהא עלאה. שלחן דמלי אורייתא אתמרו עליה,
 קודשא בריך הוא נטיל ההוא שלחן, ושווי ליה לחולקיה. ולא
 עוד, (ר"ג ע"ד, רכ"ג ע"א) אלא סורי"א רב ממנא, נטיל כל אינון מלין,
 ושווי דיוקנא דההוא שלחן קמי קודשא בריך הוא. וכל אינון
 מלין דאורייתא דאתמרו עליה, סלקין על ההוא פתורא,
 ואתעטר (ס"א ואתעד) קמי מלכא קדישא. משמע דכתיב זה השלחן
 אשר לפני יי' דאתעטר (ס"א דאתעד) קמי קודשא בריך הוא. שלחן
 דבר נש, קיימא לדכאה ליה לבר נש, מכל חובוי. ופאה איהו,
 מאן דאלין תרין קיימין על פתוריה. מלי דאורייתא. וחולקא
 למסכנין, מההוא שלחן.

משום כן, שלחן שלא נאמר עליו דברי תורה
 הוא שלחן של קיא צואה, הוא שלחן של אליל

אֲחֵר. אֵין בְּאוֹתוֹ שְׁלַחַן חֶלֶק בְּסוּד הָאֱלוֹהִים
הָעֲלִיּוֹן. שְׁלַחַן שְׂדֵבְרֵי תוֹרָה נְאֻמְרִים עָלָיו,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא נוֹטֵל אוֹתוֹ שְׁלַחַן וְשֵׁם אוֹתוֹ
לְחֶלְקוֹ. וְלֹא עוֹד, אֶלֶּא סוּרֵי"א, הַמְּמַנֶּה הַגָּדוֹל,
נוֹטֵל כָּל הַדְּבָרִים הַלְלוּ, וְשֵׁם דְּיוֹקֵן אוֹתוֹ הַשְׁלַחַן
לְפָנַי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְכָל אוֹתָם דְּבָרֵי הַתּוֹרָה
שֶׁנֶּאֱמָרוּ עָלָיו עוֹלָיִם עַל אוֹתוֹ שְׁלַחַן, וּמִתְעַטֵּר
(וּמְזַדְמֵן) לְפָנַי הַמְּלַךְ הַקְּדוֹשׁ. מִשְׁמַע שְׂכֵתוֹב זֶה
הַשְׁלַחַן אֲשֶׁר לְפָנַי ה', שֶׁמִּתְעַטֵּר (שְׁמֻזְדְּמֵן) לְפָנַי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. שְׁלַחְנוּ שֶׁל אָדָם עוֹמֵד לְטִהַר
אֶת הָאָדָם מִכָּל חַטָּאוֹתָיו. אֲשֶׁרֵי הוּא מִי שֶׁאֵלֶּה
הַשְּׂנִיִּים עוֹמְדִים עַל שְׁלַחְנוּ – דְּבָרֵי תוֹרָה, וְחֶלֶק
לְעַנְיִים. מֵאוֹתוֹ שְׁלַחַן.

כַּד סֶלְקִין הֵהוּא פְּתוּרָא מִקְמִיָּה דְּבַר גִּשׁ, תְּרִין מְלָאכִין קְדִישִׁין
אֲזַדְמֵן תַּמָּן, חַד מִימִינָא, וְחַד מִשְׁמַאלָא. חַד אָמַר דָּא אִיהוּ
שְׁלַחַן דְּמִלְכָא קְדִישָׁא, דְּפִלְגִיָּא קָא מְסַדֵּר קְמִיָּה, מְסַדֵּר יְהֵא
תְּדִיר פְּתוּרָא דָּא, בְּבִרְכָאן עֲלָאִין, וּמִשְׁחָא וּרְבוּ עֲלָאָה, קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא יִשְׂרֵי עֲלוּי. וְחַד אָמַר, דָּא אִיהוּ שְׁלַחַן דְּמִלְכָא קְדִישָׁא,
דְּפִלְגִיָּא קָא מְסַדֵּר קְמִיָּה, דָּא פְּתוּרָא דִּי עֲלָאִי וְתַתָּאִי יְבִרְכוּן
לִיָּה, מְסַדֵּר יְהֵא הָאִי פְּתוּרָא קְמִי עֲתִיק יוּמִין, בְּהָאִי עֲלָמָא,
וּבְעֲלָמָא דָּאֲתִי.

בְּשִׁמְעֵלִים אוֹתוֹ שִׁלְחַן מִלִּפְנֵי אוֹתוֹ אָדָם, שְׁנֵי
 מְלָאכִים קְדוּשִׁים מְזַדְּמָנִים לְשָׁם, אֶחָד מִיַּמִּין
 וְאֶחָד מִשְּׂמאל. אֶחָד אוֹמֵר: זֶהוּ שִׁלְחַן שֶׁל הַמֶּלֶךְ
 הַקְּדוֹשׁ שְׂפִלוֹנֵי מְסִדֵּר לִפְנֵיו, מְסִדֵּר יֵהִי תָמִיד
 הַשִּׁלְחַן הַזֶּה בְּבָרְכוֹת עֲלִיּוֹנוֹת, וְשָׁמֶן וּמִשְׁחָה
 עֲלִיּוֹנָה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יִשְׂרָה עֲלָיו. וְאֶחָד
 אוֹמֵר: זֶהוּ הַשִּׁלְחַן שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ שְׂפִלוֹנֵי
 מְסִדֵּר לִפְנֵיו, זֶה שִׁלְחַן שְׁעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים
 יְבָרְכוּ אוֹתוֹ, מְסִדֵּר יֵהִי שִׁלְחַן זֶה לִפְנֵי עֲתִיק
 הַיָּמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

אֲשֶׁרֵינוּ חֲלָקוּ שֶׁל אוֹתוֹ אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא

רַבִּי אַבָּא, כִּד הָוָה סִלְקִין פְּתוּרָא מִקַּמֵּיה, הָוָה חֲפִי לֵיה, וְהָוָה
 אָמַר סִלְקוּ הָאֵי פְּתוּרָא בְּצַנִּיעוּ, דְּלֹא יְהֵא בְּכִסּוּפָא קָמִי שְׁלוּחֵי
 מְלָכָא. שִׁלְחַן דְּבַר גַּשׁ זְכִי לֵיה לְעֵלְמָא דְּאֲתִי, וְזְכִי לֵיה לְמִזּוֹנָא
 דְּהָאֵי עֵלְמָא, וְזְכִי לֵיה לְאַשְׁתְּמוּדְעָא לְטַב קָמִי עֲתִיק יוֹמִין, וְזְכִי
 לֵיה לְאַתּוּסְפָּא חֵילָא וּרְבוּ בְּאַתֵּר דְּאַצְטְרִיךְ. זְכָאָה אִיהוּ חוּלְקִיה
 דְּהָהוּא בַּר גַּשׁ, בְּהָאֵי עֵלְמָא וּבְעֵלְמָא דְּאֲתִי.

רַבִּי אַבָּא, כְּשֶׁהָיוּ מַעֲלִים אֶת הַשִּׁלְחַן מִלִּפְנֵיו,
 הָיָה מְכַסֶּה אוֹתוֹ וְהָיָה אוֹמֵר: סִלְקוּ שִׁלְחַן זֶה
 בְּצַנִּיעוֹת, שְׁלֹא יֵהִי בְּבוּשָׁה לִפְנֵי שְׁלוּחֵי הַמֶּלֶךְ.
 הַשִּׁלְחַן שֶׁאָדָם זוֹכֶה לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, וְזוֹכֶה לוֹ

לְמִזּוֹן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִזֶּכֶּה אוֹתוֹ לְהוֹדֵעַ
 לְטוֹב לְפָנַי עֵתִיק הַיָּמִים, וּמִזֶּכֶּה אוֹתוֹ לְהַתּוֹסֵף
 כַּח וְגַדֵּל בְּמָקוֹם שִׁעְרֶיךָ. אֲשֶׁרִיו חֶלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ
 אָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בזוהר - ספר שמות - פרשת תרומה - דף קנ"ז ע"א

הָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה הִיא מְרֻבּוּ הָעוֹלָם, וּבְאֲמִצֵּעַ הָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה הִיא
 יְרוּשָׁלַיִם

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (דברים ח) וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ
 אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לְךָ. אִי בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל
 מְבָרְכִינָן, לְבַר מְאַרְעָא מְנַלָּן. דְּהָא בְּגוּוֹנָא דָּא לָא אֲצַטְרִיךְ. אֶלָּא,
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּד בְּרָא עֲלְמָא, פְּלִיג אַרְעָא, יְשׁוּבָא אִיהוּ
 לְסִטְר חַד, וְחֻרְבָּא אִיהוּ לְסִטְר אַחְרָא. פְּלִיג יְשׁוּבָא, וְאַסְחַר עֲלְמָא
 סַחְרָגִיּה דְּנִקְוֹדָה חֲדָא. וּמֵאַן אִיהוּ, דָּא אַרְעָא קְדִישָׁא, אַרְעָא
 קְדִישָׁא אֲמִצְעִיתָא דְּעֲלְמָא. וּבְאֲמִצְעִיתָא דְּאַרְעָא קְדִישָׁא, אִיהוּ
 יְרוּשָׁלַם. אֲמִצְעִיתָא דִּירוּשָׁלַם אִיהוּ בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדָשִׁים, וְכָל
 טִיבּוֹ וְכָל מְזוּנָא דְּכָל יְשׁוּבָא, תַּמָּן נַחִית מְלַעֲיָלָא. וְלִית לְךָ אַתְר
 בְּכָל יְשׁוּבָא דְּלָא אַתָּון מִתַּמָּן.

פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (דברים ח) וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ
 וּבֵרַכְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר
 נָתַן לְךָ. אִם בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים, בְּחוּץ לְאַרְץ
 מְנִינָן לָנוּ, שְׁחָרֵי בְּגוּוֹן זֶה לָא צְרִיךְ? אֶלָּא, כְּשֶׁבְרָא

הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָעוֹלָם, חֵלֶק אֶת הָאָרֶץ.
הַיִּשׁוּב הוּא לְעַד אֶחָד, וְהַחֲרָבָה הִיא לְעַד אַחֵר.
חֵלֶק אֶת הַיִּשׁוּב וְהַקִּיף אֶת הָעוֹלָם סְבִיב נִקְדָּה
אַחַת, וּמִי הִיא? הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה. הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה
הִיא מְרֻכָּז הָעוֹלָם, וּבְאִמְצַע הָאָרֶץ הַקְדוּשָׁה הִיא
יְרוּשָׁלַיִם. אִמְצַע יְרוּשָׁלַיִם הוּא בֵּית קֹדֶשׁ
הַקְדָּשִׁים. וְכָל הַטּוֹב וְכָל הַמְּזוּן שֶׁל כָּל הַיִּשׁוּב
יּוֹרֵד לְשָׁם מִלְמַעְלָה, וְאִין לֹךְ מִקּוֹם בְּכָל הַיִּשׁוּב
שֶׁלֹּא נִזְוֵן מִשָּׁם.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתָה עוֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן

בוזוהר - ספר שמות - פרשת תרומה - דף ק"ס ע"ב

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד.

רַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֶזְלִי בְּאַרְחָא, עַד דְּהוּוּ אֶזְלִי אָמַר רַבִּי
יוֹסִי, נִפְתַּח בְּעֵידוּנִין, (נ"א בעירין ובעידנין) וְנִימָא מְלִי דְּאוּרִייתָא. פְּתַח
רַבִּי יוֹסִי בְּמִלִּי דְּקָרִיאַת שְׁמַע וְאָמַר, כְּתִיב (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
יְי' אֱלֹהֵינוּ יְי' אֶחָד. וְכְתִיב (דברים כז) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה גְּהִיִּית
לְעַם. וְכְתִיב (דברים ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתָה עוֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן.
כָּל הַנִּי שְׁמַע שְׁמַע דְּקָאֻמַּר מִשָּׁה אֲמַאי. דְּהָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
דִּיחֻדָּא יְאוּת. (דהאי לדרשא קאתי) הַנִּי אַחֲרָנִין אֲמַאי.

רַבִּי חֲנִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בַּדֶּרֶךְ. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמַר רַבִּי יוֹסִי, נִפְתַּח בְּעֵדוּנִים (במלאכים ובזמנים) וְנֹאמַר דְּבָרֵי תוֹרָה. פָּתַח רַבִּי יוֹסִי בְּדְבָרֵי קְרִיאַת שְׁמַע וְאָמַר, כָּתוּב (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. וְכָתוּב (שם כז) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּיתָ לְעַם. וְכָתוּב (שם ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עִבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן. כָּל הַשְּׁמַע שְׁמַע הִלְלוּ שְׁאֵמַר מֹשֶׁה לְשֵׁם מָה, שֶׁהָרִי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיַּחֲוֵד הוּא נֶאֱמָר, (שחרי לדרשה הוא בא) וְהָאֲחֵרִים הִלְלוּ לְמָה?

אֵלָּא כִּלְהוּ לְדַרְשָׁא קְאָתוּ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחֲוֵדָא וְדָאֵי הָאֵי לְדַרְשָׁא קָא אַתְיָא, וְהֵכָא רְמִיז וְאַתְחֲזִי יחֲוֵדָא דְחֻכְמָתָא עֲלָאָה. שְׁמַע, ע' מֵאַתְוֹן רַבְרַבֵּן אִיְהִי, אֲמַאי. אֵלָּא רְמִז קָא רְמִיז בְּכֻלָּא חֲדָא, לְאַכְלָלָא עֵילָא וְתַתָּא כְּחֲדָא בִּיחֲוֵדָא חֲדָא, (רמ"ז ע"א) שְׁמַע: שֵׁם ע'. הֵכָא אַתְכְּלִיל הָאֵי שֵׁם בְּאִינוּן ע' (ק"ח ע"א) שְׁמַהֵן עֲלָאִין, לְאַכְלָלָא לוֹן, דְּהָא שֵׁם אַתְבָּרְכָא מְנִיְיָהוּ, וְאַתְכְּלִיל בְּהוּ. וְאַצְטְרִיךְ לְאַכְלָלָא לוֹן כְּחֲדָא בִּיחֲוֵדָא חֲדָא, וְלִשְׁוָאָה רְעוּתִיָּה בְּהוּ.

אֵלָּא כֻּלָּם בָּאִים לְדַרְשָׁה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיַּחֲוֵד וְדָאֵי שְׁוָה בָּא לְדַרְשָׁה, וְכָאן רְמוּז וְנִרְאָה הַיַּחֲוֵד שֶׁל הַחֻכְמָה הָעֲלִיּוֹנָה. שְׁמַע - ע' הִיא מִהַאֲוֵתִיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, לְמָה? אֵלָּא רְמִז הוּא רְמוּז

בְּכֹל אֶחָד, לְכֹל מַעֲלָה וּמוֹטָה בְּאֶחָד בְּיַחְוֹד
אֶחָד. שְׁמַע – שֵׁם ע'. כִּי נִכְלָל הַשֵּׁם הַזֶּה
בְּאוֹתָם שְׁבַעִים שִׁמוֹת עֲלִיּוֹנִים לְהַכְלִילָם, שְׁהָרִי
הַשֵּׁם מִתְבָּרַךְ מֵהֶם וְנִכְלָל בָּהֶם, וְצָרִיךְ לְהַכְלִילָם
בְּאֶחָד בְּיַחְוֹד אֶחָד, וְלִשְׁמֵי רְצוֹנוֹ בָּהֶם.

דָּהָא וּדְאִי ע' שְׁמָהּן אֵינּוּן בְּרִזָּא דְרְתִיכָא עֲלָא, וּמַהֲאִי רְתִיכָא
עֲלָא, אֲתַבְּרָכָא הָאִי שֵׁם, וְאֲתַכְלִיל בְּגוּוֹיֵיהוּ, וְלִבְתַּר יִשְׂרָאֵל
בְּכֹל. אֲבָל הָא תְּנִינָן, דָּא יִשְׂרָאֵל סְבָא, לְמַהוּי יִשְׂרָאֵל בְּכֹל
חֲדָא, הֵהוּא אַתְר דְּבִקּוּתָא דְכֹלָא. וְעַל דָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הַשְׁתָּא
אֲתַדְּבַקַת אֲתַתָּא בְּבַעֲלָהּ, וְהוּי כֹּלָא בְּכֹלָא חֲדָא, וְדָא שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל דִּיחֻוּדָא. (יִשְׂרָאֵל) לְבַתַּר קָא מִיַּחַד תְּלַת סְטְרִין, יִי' אֶלְהֵינוּ
יִי' אֶחָד, לְמַהוּי כֹּלָא חַד.

שְׁהָרִי וּדְאִי שְׁבַעִים שִׁמוֹת הֵם בְּסוּד הַמְּרֻכְבָּה
הַעֲלִיּוֹנָה, וּמַהֲמְרֻכְבָּה הַעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה מִתְבָּרַךְ
הַשֵּׁם הַזֶּה וְנִכְלָל בְּתוֹכָם, וְאַחַר כֵּן יִשְׂרָאֵל
בְּכֹל. אֲבָל הָרִי שְׁנִינָן, זֶה יִשְׂרָאֵל סְבָא, לְהִיּוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּכֹל אֶחָד, אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל דְּבִקּוּת
הַכֹּל. וְעַל זֶה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. עַכְשָׁיו נִדְּבַקָה הָאִשָּׁה
בְּבַעֲלָהּ, וְנִהְיָה הַכֹּל בְּכֹל אֶחָד, וְזֶה שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיַּחְוֹד. (יִשְׂרָאֵל) אַחַר כֵּן מִיַּחַד שְׁלֹשָׁה
צְדָדִים, ה' אֶלְהֵינוּ ה' אֶחָד, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד.

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל דְּכֻלְּהוּ שְׂאֵר, לָאוּ אֵינּוּן כְּהֵאֵי גִוּוּנָא, אֲבָל כְּלָהוּ
אֲחֲרַנִּין לְדִרְשָׁא קֶאֱתוּ, וְכֻלְּהוּ בְּאַתְרַּא אֲחֲרָא אֲתַדְבְּקוּ, שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל אַתָּה עִבְרַּ הַיּוֹם. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה גְּהֵיִיתָ לְעַם.
וְכֻלְּהוּ בְּדַרְגָּא תַתְּאָה אֲתַדְבְּקוּ.

**שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל כָּל הַשְּׂאֵר אֵינָם כִּמוֹ זֶה, אֲבָל
כָּל הָאֲחֵרִים בָּאוּ לְדִרְשָׁא, וְכֻלָּם בְּמָקוֹם אַחֵר
נִדְבְּקוּ. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עִבְרַּ הַיּוֹם. שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה גְּהֵיִיתָ לְעַם. וְכֻלָּם בְּדַרְגָּה
תַּחְתּוֹנָה נִדְבְּקוּ.**

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה גְּהֵיִיתָ לְעַם, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְאוּת. הַיּוֹם
הַזֶּה גְּהֵיִיתָ לְעַם מַהוּ. הֵיִיתָ מִבְּעֵי לֵיהּ, מֵאֵי גְּהֵיִיתָ. אֲלָא בְּכָל
אַתְרַּ עַם, כִּד אַתְּבְּרוּ לְבִייהוּ לְפִלְחָנָא, כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר (דְּנִיאל ח)
גְּהֵיִיתִי וְנַחֲלַתִּי. וְדָא הוּא דְכְּתִיב, (דְּבָרֵי הַיְמִים א כח) שְׁמַעוּנִי אַחֵי
וְעַמִּי. אֵי אַחֵי, לְמַה עַמִּי, וְאֵי עַמִּי, לְמַה אַחֵי. אֲלָא אָמַר דָּוִד, אֵי
בְּרַעוּתָא אַתּוֹן אַחֵי, וְאֵי לָאוּ אַתּוֹן עַמִּי, לְתַבְּרָא לְבִיִּיכוּ לְפּוֹלְחָנִי.
כִּן הַיּוֹם הַזֶּה גְּהֵיִיתָ לְעַם, תַּבְּרַתְּ לְבָנְךָ לְפִלְחָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא.

**שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה גְּהֵיִיתָ לְעַם – שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל נָאָה הוּא, אֲבָל הַיּוֹם הַזֶּה גְּהֵיִיתָ לְעַם
מַהוּ? הֵיִי אֲרִיף לְהֵיִיִתָּ! מַה זֶה גְּהֵיִיתָ?
אֲלָא בְּכָל מָקוֹם עַם, כְּשֶׁנִּשְׁבְּרוּ לְבוֹתֵיהֶם
לְעַבּוּדָה, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דְּנִיאל ח) גְּהֵיִיתִי וְנַחֲלִיתִי.**

וְזֶהוּ שְׁפָתוֹב שְׁמַעוּנִי אַחֵי וְעַמִּי. אִם אַחֵי, לָמָּה עַמִּי? וְאִם עַמִּי, לָמָּה אַחֵי? אֵלָּא, אָמַר דָּוִד, אִם בְּרַצוֹן – אַתֶּם אַחֵי. וְאִם לֹא – אַתֶּם עַמִּי, לְשִׁבּוֹר לְבַבְכֶם לְעִבּוּדְתִי. כִּף הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם – שְׁבִירָתָ לְבָבְךָ לְעִבּוּדַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עוֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן, כִּלְא בְּדַרְגָּא תַתָּא, אִיהוּ, וְשְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחֻודָא הוּא דַרְגָּא עֲלָא. מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֵלָּא הַהוּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחֻודָא, לָא הוּי בְּכֻלְהוּ כְּהָאֵי גְוּוּנָא, דְּהָא אִיהוּ הוּי רְזָא דְעִילָא וְתַתָּא. (כדקא יאות) (נ"א ובכל אתר רזא לקבל וכו') וְאִיהוּ רְזָא לְקַבְּלָא עֲלֵיהוּ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, בְּכָל סְטָרָא, בְּגִין דִּי צִטְרִיךְ לִיה לְבַר נֶשׁ, לְמַהוּי זְמַיִן (בהווא שמא) בְּהֵיאַ שְׁעַתָּא, לִיחַדָּא שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלְקַבְּלָא עֲלֵיהּ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עוֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן, הַכֹּל הוּא בְּדַרְגָּה תַחְתּוֹנָה, וְשְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיַּחֲוֹד הוּא בְּדַרְגָּה עֲלִיוֹנָה. מַה בֵּין זֶה לָזֶה? אֵלָּא אוֹתוֹ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיַּחֲוֹד לֹא הָיָה בְּכֻלָּם כְּמוֹ זֶה, שְׁהָרֵי הוּא הָיָה סוּד שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה (בראזי), (ובכל מקום הסוד לקבל) וְהוּא סוּד לְקַבְּלָא עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּכָל צַד, כְּדִי שִׁי צִטְרִיךְ לְאָדָם לְהִיּוֹת מְזַמָּן (באותו שם) בְּאוֹתָהּ שְׁעָה לִיחַד אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְלְקַבְּלָא עֲלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם.

בְּשָׁעָה שָׁבָא אָדָם לְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, אֲזִי הַשְּׂכִינָה
בָּאָה וְשׁוֹרָה עַל רֵאשׁוֹ

וּבְשָׁעָתָא דְאֵתִי בַר נָשׁ לְקַבֵּל עָלֶיהָ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, כְּדִין
שְׂכִינָתָא אֲתִיָא וְשָׂרְיָא עַל רֵישִׁיָּה, וְקָאִים עָלֶיהָ כְּסָהִיד, לְסָהִידָא
סְהִידוּתָא קָמִי מַלְכָא קְדִישָׁא, דְהָאִי אִיהוּ דְקָא מִיְחַד שָׁמַיָּה תְּרִי
זְמַנֵּי בְיוֹמָא, וְשָׁמַיָּה אֲתִיְיַחַד עֵילָא וְתַתָּא כְּדָקָא יָאוּת. וְעַל דָּא עֵי
מִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל מֵאֲתָוּן רַבְרַבָּן, וְד' גְּמֵי מֵאֲתָוּן רַבְרַבָּן, לְמַהוּי עַד
קָמִי מַלְכָא קְדִישָׁא. וְהָא אוּקְמוּהָ, יְדוּ"ד אֱלֹהֵינוּ יְדוּ"ה, וְדָא הוּא
רְזָא דִיחֻדָּא בְתַלְתּ סְטָרִין, כְּמָה דְאוּקְמִיָּה בּוֹצִינָא קְדִישָׁא,
וְאֲתַעַר בֵּיהּ בְּכַמָּה דּוּכְתִי, וְלִית לָן רֵשׁוֹ לְאֲתַעְרָא בֵּיהּ יִתִיר.

וּבְשָׁעָה שָׁבָא אָדָם לְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת
שָׁמַיִם, אֲזִי הַשְּׂכִינָה בָּאָה וְשׁוֹרָה עַל רֵאשׁוֹ,
וְעוֹמְדָת עָלָיו כְּעַד לְהָעִיד עֵדוּת לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ, שְׂזֵהוּ מִי שְׂמִיְיַחַד שְׁמוֹ פְּעַמִּים בְּיוֹם,
וְשְׁמוֹ מִתִּיְיַחַד מֵעַלָּה וּמִטָּה פְּרָאוּי. וְלִכְּן עֵי
מִשְׁמַע יִשְׂרָאֵל הִיא מִהָאוּתִיּוֹת הַגְּדוּלוֹת, וְגַם ד'
מִהָאוּתִיּוֹת הַגְּדוּלוֹת, לְהִיּוֹת עַד לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ
הַקְּדוֹשׁ. וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוּ"ה,
וְזֵהוּ סוּד הַיְיַחֻד בְּשִׁלְשָׁה עֲדָדִים, כְּמוֹ שְׂבִאָרוֹ
הַמְּנוּרָה הַקְּדוֹשָׁה וְהַתְּעוּרָר בּוֹ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת,
וְאִין לָנוּ רֵשׁוֹת לְהָעִיר בּוֹ יוֹתֵר.

וְדַאי הָאֵי בַר נֶשׁ, דְּקָא מִיַּחַד שְׁמָא (דף קס"א ע"א) דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא עֵילָא וְתַתָּא כְּדָקָא יְאוּת, שְׁכִינְתָּא אֲתִיָּא וְשְׂרִיָּא עַל רִישִׁיָּה,
וּמְבָרַךְ לִיה בְּשֶׁבַע בְּרָכָאן, וְקָרִי עָלֶיהָ, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי
אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר.

וְדַאי הָאֵיִשׁ הַזֶּה שְׁמִיַּחַד אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא מֵעֵלָּה וּמִטָּה כְּרֵאוּי, שְׁשְׁכִינָה בָּאָה וְשׁוֹרָה
עַל רֵאשׁוֹ וּמְבָרַכַת אוֹתוֹ בְּשֶׁבַע בְּרָכוֹת, וְקוֹרְאָת
עָלֶיהָ, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדִּי אֲתָהּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
בְּךָ אֲתַפְּאֵר.

אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאוֹתוֹ תַעֲבֹד וּבְשִׁמוֹ תִשְׁבַּע:

בוזהר - ספר שמות - פרשת ויקהל - דף רט"ז ע"א

אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא וְאוֹתוֹ תַעֲבֹד

פְּקוּדֵי אוֹרֵייתָא (ר"ב ע"ב) דְּאִמְרֵתוֹן בְּצִלּוֹתָא וְדַאי הָכִי הוּא. פְּתַח
וְאָמַר, כְּתִיב (דברים י') אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ תִירָא אוֹתוֹ תַעֲבֹד. וּכְתִיב,
(ויקרא יט) וַיִּרְאֵת מְאֹלְהֶיךָ. הָאֵי קָרָא אֵיִת לְמִימַר הָכִי, וַיִּרְאֵת
אֱלֹהֶיךָ, בְּגִין דְּהָא כְּתִיב אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ תִירָא, מֵהוּ מְאֹלְהֶיךָ. אֶלָּא
כִּזָּא אִיהוּ, מְאֹלְהֶיךָ וְדַאי, מֵהֵוּא אֲתֵר דְּאִתְחַבֵּר וְסַחֲרָא לְמוֹחָא
דְּלָגוּ, וְדָא אִיהוּ מְאֹלְהֶיךָ, דְּחִילוֹ דָּא לְמִדְּחַל לִיה, דְּהָא תַמָּן
שְׂרִיָּא דִינָא, וְאִיהוּ דִינָא דְּאִשְׁתְּאִיב מִגּוֹ דִינָא דְּלְעֵילָא, בְּהָאֵי
אֲתֵר. (אית אשא ואית אשא) תִּלְתָּ גּוּוֹנֵי אֲשָׁא הָכָא. אֲשָׁא קְדַמָּאָה, אִיהוּ

אִשָּׁא דְקָבִיל אִשָּׁא בְחִידוֹ, וְחֻדָּאן דָּא בְדָא בְרַחֲמֵימוּ. אִשָּׁא תְנִינָא,
 אִיהוּ אִשָּׁא דְכָתִיב בֵּיהּ (יחזקאל א) וְנָגַהּ לְאֵשׁ דְּאֶתְחַוֵּי בֵּיהּ נִגְהַ. וְדָא
 אִיהוּ אִשָּׁא, דְקִימָא גּוֹ אִשָּׁא פְּנִימָאָה בְחִידוֹ, כְּמָה (ר"ג ע"ב)
 דְּאֶתְמַר. אִשָּׁא תְלִיתָאָה, אִיהוּ אִשָּׁא (דלבר) דְסַחְרָא לְהֵוּא נִגְהַ.
 וּבִהֲאֵי אִשָּׁא שְׂאֲרֵי דְחִילוֹ דְדִינָא, לְאַלְקָאָה תִּיבִיא.

מִצְוֹת הַתּוֹרָה שְׂאִמְרָתֶם בַּתְּפִלָּה וְדֹאֵי כְּן הוּא.
 פָּתַח וְאָמַר, כְּתוּב (דברים י) אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא
 אֹתוֹ תַעֲבֹד. וְכָתוּב, (ויקרא יט) וַיִּרְאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ.
 בְּפִסּוּק זֶה יֵשׁ לֹמַר כְּן: וַיִּרְאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ, מִשּׁוּם
 שְׂהָרֵי כְּתוּב אֵת ה' אֱלֹהֶיךָ תִירָא. מַה זֶה
 מֵאֱלֹהֶיךָ? אֵלָּא סוּד הוּא, מֵאֱלֹהֶיךָ וְדֹאֵי, מֵאוֹתוֹ
 מְקוּם שְׁהִתְחַבֵּר וְסוּבֵב אֵת הַמַּחֲ שְׁלִפְנֵימֵי, וְזֵהוּ
 מֵאֱלֹהֶיךָ. יִרְאָה זֹו לְפָחוּד מִמֶּנּוּ, שְׂהָרֵי שָׁם שׁוֹרָה
 הַדִּין, וְהוּא דִין שְׁנַשְׂאָב מִתּוֹךְ הַדִּין שְׁלַמְעֵלָה
 בְּמִקּוּם הַזֶּה. (יש אש ויש אש) שְׁלִשָּׁה גּוֹנֵי אֵשׁ כָּאֵן. אֵשׁ
 רֵאשׁוֹנָה הִיא אֵשׁ שְׁקִבְלָה אֵשׁ בְּשִׁמְחָה, וְשִׁמְחִים
 זֶה עִם בְּאַהֲבָה. הָאֵשׁ הַשְּׁנִיָּה הִיא הָאֵשׁ שְׁכָתוּב
 בָּהּ (יחזקאל א) וְנָגַהּ לְאֵשׁ, שְׁנִרְאָה בָּהּ נִגְהַ, וְזֵהוּ
 אֵשׁ שְׁעוּמְדַת בְּתוֹךְ הָאֵשׁ הַפְּנִימִית בְּשִׁמְחָה, כְּמוֹ
 שְׁנַתְבָּאָר. הָאֵשׁ הַשְּׁלִישִׁית הִיא אֵשׁ (שבחויז)

**שְׁסוּבְּתָא אוֹתוֹ נִגְהַ, וּבְזוֹ הָאִשׁ הַתְּחִילָה יִרְאֵת
הַדִּין לְהִלְקוֹת הַרְשָׁעִים.**

ואף על גב דתנינן, דארבעה גווני אשא נינהו, ואינון ארבע דאינון חד. אבל הכא בהוא אשא דקאמרן, שארי דחילו דדינא, ועל דא כתיב, ויראת מאלהיך, מההוא עונשא דיליה.

**וְאִף עַל גַּב שְׁשַׁנִּינוּ שְׁאַרְבַּעַה עֲבָעִים שְׁלֵ אִשׁ
הֵם, וְאֵלוֹ אַרְבַּעַה שְׁהֵם אֶחָד. אֲבָל כָּאן בְּאִשׁ
הַהִיא שְׁאָנוּ אוֹמְרִים, מִתְּחִיל פִּחַד הַדִּין, וְעַל זֶה
כָּתוּב וַיִּרְאֵת מֵאֱלֹהֶיךָ, מֵאוֹתוֹ הָעֲנָשׁ שְׁלוֹ.**

ובהוא יראה בעי לשוואה רעותיה, בדחילו ורחימו כחדא, למדחל בהאי סטרא, ולמרחם בהאי סטרא. ובאינון גוונין דקאמרן, וההוא דחילו להוי למדחל מעונשא. דמאן דעבר על פקודי אורייתא, אתענש בההוא סטרא דכד שארי ההוא סטרא לאלקאה, לא שכיך עד דשצי ליה מהאי עלמא, ומעלמא דאתי. ובגין כך בעי למדחל מהאי אשא, דדחילו שרייא ביה.

**וּבְאוֹתָהּ יִרְאֵה עָרִיךְ לְשִׁים רְצוֹנוֹ בִּירְאָה וְאַהֲבָה
כְּאֶחָד, לְפִחַד בְּצַד זֶה - וְלְאַהֲבָה בְּצַד זֶה,
וּבְאוֹתָם גּוֹנִים שְׁאֲמַרְנוּ, וְאוֹתוֹ הַפִּחַד לְהִיּוֹת
פּוֹחַד מֵעֲנָשׁ. שְׁמִי שְׁעוּבַר עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה
נְעַנְשׁ בְּאוֹתוֹ עַד. שְׁכִשְׁמַתְחִיל אוֹתוֹ עַד
לְהִלְקוֹת, לֹא שׁוֹקֵט עַד שְׁמִכְלָה אוֹתוֹ מִהָעוֹלָם**

**הִזָּה וּמֵהָעוֹלָם הֵבֵא. וּמִשׁוּם כֶּן עֲרִיף לְפָחַד
מֵהָאֵשׁ הֵאֵת שְׁשֵׁרֵי בֵּה הַפָּחַד.**

ומנייה אתפשט אשא לבר דדחלא אחרא, ועל דא כתיב, (שופטים ו) לא תיראו את אלהי האמורי, דאסיר למדחל מניה. והאי אשא דדחילו דקאמרן, איהו קדש ואשתתף בקדושה, והאי איהו דסחרא לההוא נגה דקאמרן. וההיא אשא אחרא דלבר, איהו דאתחבר בהאי לזמנין. ולזמנין אתעבר מניה, ולא אתחבר בהדיה. וכד גרים דאתחבר בהאי, כדין הוא אשא דחשוך, ואחשיך וכסי נהירו דאלין אחרנין. וסימניך (יחזקאל א) ואש מתלקחת, ולא דקיימא תדיר, והא אתמר

וממנה מתפשטת אש לחוץ של יראה אחרת,
ועל זה כתוב (שופטים ו) לא תיראו את אלהי
האמורי, שאסור לפחד ממנו. והאש הזו של
יראה שאמרנו היא קדש ומשתתפת בקדושה,
וזוהי שסובבת אותו נגה שאמרנו. ואותה אש
אחרת שבחוץ, מתחברת בזו לפעמים, ולפעמים
מעברת ממנה ולא מתחברת עמה. וכשגורם
שתתחבר בזו, אזי הוא אש של חשך, ומחשיכה
ומכסה את האור של האחרות הללו, וסימנה –
ואש מתלקחת, ולא שתמיד עומדת, והרי זה
נתבאר.

**סוד הדבר – כיון שהתחילה יראה על ראשו של האדם,
מתעוררת אחר כך אהבה**

לבתר אהבה, כמה דאוקמוה דאהבה שרייא לבתר יראה. ורזא דמלה, כיון דשארי יראה על רישיה דבר נש, אתער לבתר אהבה, דאיהו ימינא. דמאן דפליח מגו אהבה, אתדבק באתר עלאה לעילא, ואתדבק בקדושה דעלמא דאתי, בגין דהא סליק לאתעטרא ולא תדבקא בסטר ימינא.

**אחר כך היא אהבה, כמו שבארנו שאהבה
שורה לאחר יראה. וסוד הדבר – כיון
שהתחילה יראה על ראשו של האדם, מתעוררת
אחר כך אהבה, שהיא ימין, שמי שעובד מתוך
אהבה, נדבק במקום עליון למעלה ונדבק
בקדשת העולם הבא, משום שהרי עולה
להתעטר ולהדבק בצד הימין.**

ואי תימא דפולחנא דאיהו מסטרא דיראה לאו איהו פולחנא. פולחנא יקירא איהו, אבל לא סליק לאתדבקא לעילא. וכד פליח מאהבה, סליק ואתעטר לעילא, ואתדבק בעלמא דאתי, ודא איהו בר נש דאודמן לעלמא דאתי, וכאה חולקיה דהא שליט על אתר דיראה, דהא לית מאן דשליט על דרגא דיראה, אלא אהבה, רזא דימינא.

**ואם תאמר שעבודה שהיא מצד היראה אינה
עבודה – עבודה נכבדה היא, אבל לא עולה**

לְהִדְבֹק לְמַעַלָּה. וּכְשֶׁעוֹבֵד מֵאַהֲבָה, עוֹלָה
 וּמִתְעַטֵּר לְמַעַלָּה וְנִדְבֵק בְּעוֹלָם הַבָּא, וְזֶהוּ אָדָם
 שְׂמֻזְמָן לְעוֹלָם הַבָּא. אֲשֶׁרִי חֶלְקוֹ, שֶׁהוּא שׁוֹלֵט
 עַל מְקוֹם הַיְרָאָה, שְׁהָרִי אֵין מִי שֶׁשׁוֹלֵט עַל
 דְרָגַת הַיְרָאָה, אֲלָא רַק אַהֲבָה, סוּד הַיָּמִין.

וַיִּדְעַתְּ עִם לְבָבְךָ כִּי כֹאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יִהְיֶה
 אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרְךָ:

בוזוהר - ספר שמות - פרשת פקודי - דף רנ"ד ע"א

כִּי כֹאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ ה' אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרְךָ. וְאֵלוֹ הֵם יִסּוּרֵים
 שֶׁל אַהֲבָה

גְּבֻרֵיא"ל אִיהוּ הָאִי נְהוּרָא דְבַסְטְרָא דְצַפּוֹן, וּבְכָל אֲתָר דְאִיהוּ
 מְחִי, שְׁרִי בֵיה חֶסֶד. בְּגִין דְגְבֻרֵיא"ל בְּתַרְיִן סְטְרִין, כְּלִיל
 בְּתַרְוּוּיָהוּ, וְעַל דָּא, מְחִיא וְאַסְוֹתָא בֵיה. בְּסְטְרָא דָּא קִימָא רְזָא
 דְכְּתִיב, (דְּבָרִים ח) כִּי כֹאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ יִי אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרְךָ.
 וְאֵלִין יִסּוּרִין דְרַחֲמֵמוֹתָא, דְכְּלִילֵן בְּסְטְרָא דָּא וּבְסְטְרָא דָּא.

גְּבֻרֵיא"ל הוּא הָאוּר הַזֶּה שֶׁבַּעַד הַצַּפּוֹן, וּבְכָל
 מְקוֹם שֶׁהוּא מִפְּהָ, שְׁרוּי בּוֹ חֶסֶד, מִשּׁוּם
 שֶׁגְּבֻרֵיא"ל בְּשָׁנֵי עֲדָדִים, כָּלּוֹל בְּשָׁנֵיהֶם, וְלָכֵן
 מִפְּהָ, וּבּוֹ רַפּוּאוֹת. בַּעַד הַזֶּה עוֹמֵד סוּד, שְׁכַתּוּב,

(דברים ח) **כִּי כַּאֲשֶׁר יִיָּסֵר אִישׁ אֶת בְּנוֹ ה' אֱלֹהֶיךָ מִיִּסְרֶךָ. וְאֵלוֹ הֵם יִסּוּרִים שֶׁל אַהֲבָה, שְׁכֻלּוֹלִים בְּצַד זֶה וּבְצַד זֶה.**

וּבְתֵימִים טֹבִים תִּבְנֶה וְיִשְׁכַּבְתָּ:

בוזוהר - ספר ויקרא - פרשת תזריע - דף נ' ע"ב

מי שעובר על דברי החברים, מתחייב בנפשו

רבי יוסי עאל חד יומא בחד ביתא, מטא בספתא (ס"א אטרח בטיפסא), עאל לגו. שמע חד קלא דאמר, אתכנשו עולו, הא חד פלוגתא דילן. סיפתו ונגזיק ליה עד לא ינפוק, אמרו, לא ניכול אלא אי דיוריה הקא. נפק רבי יוסי ודחיל. אמר, ודאי מאן דאעבר על מלוי דחברייא, אתחייב בנפשיה.

רבי יוסי נכנס יום אחד לבית אחד, הגיע לסף (טרח בטפוס) ונכנס פנימה. שמע קול אחד שאומר: התפנסו והפנסו, הנה אחד מהיריבים שלנו. התחברו ונזיק אותו לפני שייצא. אמרו, לא נוכל אלא אם דיורו כאן. יצא רבי יוסי ופחד. אמר, ודאי מי שעובר על דברי החברים, מתחייב בנפשו.

אמר ליה רבי חייא, והא גוים ושאר בני נשא דיירי בגויה, ואשתלימו. אמר ליה, אינון מסטרייהו קא אתיין, אבל מאן דדחיל חטאה, זכיל לאתזקא. ואפילו אינון, אי יעכבו דיוריהון ביה, לא יפקון בשלם. אמר ליה, והא כתיב (איוב כא) בתיהם שלום מפחד. אמר ליה כגון דהוה מאחרא, ואתבני מצדק. וקרא הכי הוא, בתיהם שלום מפחד, כשבתיהם שלום מפחד שבט אלוה לא שריא עליהם. (ויקרא יד) ובא אשר לו הבית והגיד וגו'. והגיד, ויאמר מבעי ליה, או וידבר, מהו והגיד. אלא בכל אתר מלה דחכמתא הוא, והא אוקמוה. כנגע נראה לי בבית, כנגע, נגע מבעי ליה. נראה לי, יש לי מבעי ליה. דהא כתיב, ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם, דיתחזי לכלא. אמאי כנגע נראה לי.

אמר לו רבי חייא, והרי הגוים ושאר בני אדם דרים בתוכו, ונשלמו. אמר לו, הם מצדם הם באים, אבל מי שירא חטא יכול להנזק. ואפלו הם, אם יעכבו את דיורם בו, לא יצאו בשלום. אמר לו, והרי כתוב (איוב כא) בתיהם שלום מפחד. אמר לו, כגון שהיה מאחר, ונבנה מצדק. והפסוק כן הוא, בתיהם שלום מפחד - כשבתיהם שלום מפחד, שבט אלוה לא שורה עליהם. ובא אשר לו הבית והגיד וגו' (ויקרא יד). והגיד?! ויאמר הרי ערין להיות, או וידבר. מה זה והגיד? אלא בכל מקום דבר של חכמה הוא, והנה פרשוה. כנגע נראה לי בבית. כנגע?! נגע

הָיָה צָרִיךְ לְהִיזוֹת! נִרְאָה לִי? יֵשׁ לִי הָיָה צָרִיךְ
 לְהִיזוֹת, שְׁהָרִי פָתוּב וְנִתְתִּי נִגַע צָרַעַת בְּבֵית אָרֶץ
 אַחֲזִיתְכֶם, שִׁירְאָה לְכָל! לָמָּה כִּנְגַע נִרְאָה לִי.

אָלָּא בְּשַׁעֲתָא דְהָאֵי עֵייל, אַחְרָא אַתְגְּלִיא. וּמְקַטְרָגָא דָּא בְּדָא.
 וְעַל דָּא נִרְאָה לִי, הֵהוּא דְאַתְכְּסִי אַתְגְּלִיא, וּדְאַתְגְּלִיא אַתְכְּסִי,
 וּלְבַתַּר מִתְחֲזִי לִיָּה בְּדִיוֹקְנָא דְהֵהוּא נִגַע דְּבֵיתָא, וְאַתְכְּסִיא
 אַחְרָא. וְעַל דָּא וְהִגִּיד לְכַהֵן, דְּמַלְּהָ דְחֻכְמָתָא הִיא.

אָלָּא בְּשַׁעֲהַ שְׂזֵה נִכְנָס, אַחַר מִתְגַּלְּהָ, וּמִתְגַּרִּים
 זֶה בְּזֵה. וְעַל זֶה נִרְאָה לִי. אוֹתוֹ שְׁהִתְפַּסָּה
 הַתְּגַלְּהָ, וְשְׁהִתְגַּלְּהָ הַתְּפַסָּה, וְאַחַר כֵּן נִרְאָה לוֹ
 בְּדַמוֹת אוֹתוֹ הַנִּגַּע שֶׁל הַבַּיִת, וְאַחַר מִתְפַּסָּה.
 וְעַל זֶה וְהִגִּיד לְכַהֵן, שֶׁדָּבַר חֻכְמָה הוּא.

וּבְתִימִים טוֹבִים תְּבַנֶּה וַיִּשְׁבַּת

וּכְדִין אֲתִי כְּהֵנָּא, וַיִּרְמוֹן בֵּיתָא, וַיִּנְתְּצוֹן לִיָּה אֲבָנִין וְאָעִין וְכֵלָּא.
 כִּיּוֹן דְּאַנְתְּצוֹן וְאַתְדַּכֵּן כֵּלָּא, מִתְבַּרְכָּאן, כְּדִין כְּתִיב, (דְּבָרִים ח) וּבְתִימִים
 טוֹבִים תְּבַנֶּה וַיִּשְׁבַּת. אֲלִין אֲקָרוֹן טוֹבִים, דְּהָא קְדַמְאִי לָאו אִינוֹן
 טוֹבִים, וְלָאו בְּכֵלָּלָא דְקְדוּשָׁה וְדַכְּיוֹ גִּינְהוּ.

וְאִזּוּ בָּא הַכַּהֵן, וַיִּפִּילוּ הַבַּיִת, וַיִּנְתְּצוּ לוֹ הָאֲבָנִים
 וְהָעֵצִים וְהַכֵּל. כִּיּוֹן שְׁנִתְצוּ וְטִהְרוּ הַכֵּל,
 מִתְבַּרְכִּים. אִזּוּ פָתוּב (דְּבָרִים ח) וּבְתִימִים טוֹבִים תְּבַנֶּה

וַיִּשְׁבֶּתָּ. אֵלֹו נִקְרָאִים טוֹבִים, שְׁהֲרִי הָרֵאשׁוֹנִים
אֵינָם טוֹבִים, וְאֵינָם בְּכֻלָּל שֶׁל קְדֻשָּׁה וְטַהָרָה.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵי הָכִי בְּמֵאֵי מוֹקְמִינָן קְרָא דְכַתִּיב, (דברים ו)
וּבְתִים מְלֵאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר לֹא מְלֵאֵת. אֵי רוּחַ מְסֻבָּא שְׂרִיא
בְּגוּוֹיָהּוּ הֵיךְ מְלֵאִים כָּל טוֹב. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מְלֵאִים כָּל טוֹב:
בְּמֻמּוֹנָא, בְּכֻסְפָּא, וּבְדַהֲבָא, וּבְכֻלָּא. כְּמָה דְאֵת אָמַר (בראשית מה) כִּי
טוֹב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם. וְאָמַר רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא כָּל בְּתֵי דְמִצְרָאֵי,
מְלִיין חֲרָשִׁין וְטַעוּן הוּו. אֶלָּא בְּגִין עוֹתְרָא דְאַרְעָא אֲתָמַר. אוּף
הָכָא בְּגִין עוֹתְרָא וּמְמוֹנָא הוּוּא.

אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אִם כֵּן, בְּמָה מְפָרְשִׁים אֵת
הַפְּסוּק שְׁכַתוּב, (שם ו) וּבְתִים מְלֵאִים כָּל טוֹב אֲשֶׁר
לֹא מְלֵאֵתָּ? אִם רוּחַ טְמֵאָה שׁוֹרָה בְּתוֹכְכֶם, אֵיךְ
מְלֵאִים כָּל טוֹב? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מְלֵאִים כָּל
טוֹב – בְּמֻמּוֹן, בְּכֻסֶּף וּבְזָהָב, וּבְכָל, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
(בראשית מה) כִּי טוֹב כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם. וְאָמַר רַבִּי
יְהוּדָה, וְהֵנָּה כָּל בְּתֵי הַמִּצְרַיִם הָיוּ מְלֵאִים
בְּשָׂפִים וְתוֹעֵבוֹת? אֶלָּא עֲבוּר הָעֵשֶׂר שֶׁל הָאָרֶץ
זֶה נֶאֱמַר. אֵף כָּאן עֲבוּר הָעֵשֶׂר וְהַמְמוֹן הוּוּא.

שְׁלֹשׁ מֵאוֹת טַעֲמִים יֵשׁ מִי שְׁגוֹרִס בְּבִהְרַת עֵזָה, וְכֻלָּם לְמִדַּתִּי
מֵאֲבִי

תְּרִין עוֹתָרִין נִטְלוּ יִשְׂרָאֵל, חַד כַּד נִפְקוּ מִגְלוֹתָא דְּמִצְרַיִם. וְחַד כַּד עָאלוּ לְאַרְעָא. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כָּל דָּא וְדָאי הָוּה לְאַתְקַדְשָׁא אַרְעָא, וְלֹאֲעֵבְרָא רוּחַ מִסְאַבָּא מֵאַרְעָא, וּמִגּוּ יִשְׂרָאֵל. וְכַד בֵּיתָא הָוּה נְתִיץ, הָוּה אֲשַׁתְּכַח בְּהַ מְמוֹנָא, לְמַבְנֵי לֵיהּ, וְלְמַלְיָא בֵּיתֵיהּ, בְּגִין דְּלֹא יִצְטַעַר עַל בֵּיתָא, וְיִשְׁרוּן בְּדִיּוּרָא דְקַדוּשָׁה. (ויקרא יג) וְאִישׁ אוּ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר בְּשָׂרָם בְּהָרוֹת וְגוֹ'. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כְּסִילְתָּא דְּמוֹקְפֵי בְּבִהָרַת עֵזָה, חִיזוּ תַנְיִנָּא, וּבְחִיזוּ אַתְדֵּן, בְּאִינוּן גְּוּוּנִין. אָמַר רַבִּי יִצְחָק ש' טַעְמֵי אֵית מֵאֵן דְּגָרִיס בְּבִהָרַת עֵזָה. וְכִלְהוּ אוּלְפִנָּא מֵאַבָּא, בַּר חִיזוּר (חִיזוּר) חַד סְאִיב, סְהֵדָא חַד. תְּרִין, תְּרֵי סְהֵדִי, וְדַכִּי. מִכָּאֵן וְלַהֲלָאָה, אֲפִילוּ מֵאַה כְּתָרִי, וְתָרִי כְּמֵאַה. וְדָא אוּלְפִנָּא לְכַתֵּר דְּכַתִּיב, (דְּבָרִים יט) לֹא יָקוּם עַד אַחַד בְּאִישׁ וְגוֹ', עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים וְגוֹ'.

שְׁתֵּי עֲשִׂירֵי נִטְלוּ יִשְׂרָאֵל, אַחַת בְּשִׁיעָאוּ מִגְלוֹת מִצְרַיִם, וְאַחַת בְּשִׁנְכְּנִסוּ לְאַרְץ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, כָּל זֶה וְדָאי הָיָה לְקַדֵּשׁ אֶת הָאָרֶץ, וְלַהֲעֵבִיר רוּחַ הַטְּמֵאָה מִן הָאָרֶץ וּמִתּוֹךְ יִשְׂרָאֵל. וְכִשְׁהֵבִית הָיָה מְנַתֵּץ, הָיָה נִמְצָא בּוֹ מִמּוֹן לְבָנוֹת אוֹתוֹ וְלְמִילָא אֶת בֵּיתוֹ, כִּדִּי שְׁלֹא יִצְטַעַר עַל הַבַּיִת וְיִשְׁהוּ בְּדִיּוּר שֶׁל קְדוּשָׁה. וְאִישׁ אוּ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בְּעוֹר וְגוֹ'. רַבִּי יוֹסִי אָמַר, כְּמוֹ מְקוֹם גְּבוּהָ שְׁמִקִּיף בְּבִהָרַת עֵזָה, מֵרָאָה שְׁנִינּוּ, וּבְמֵרָאָה נִדוּן, בְּאוֹתָם הַגְּוֹנִים. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, שְׁלֹשׁ מֵאוֹת טַעְמִים יֵשׁ מִי שְׁגוּרָס בְּבִהָרַת עֵזָה, וְכֻלָּם

לְמוֹדְתֵי מֵאֲבִי, פָּרַט לְשַׁעֲרָה (לבנה) אַחַת טְמֵאָה,
 עַד אֶחָד. שְׁנַיִם, שְׁנַיִ עֵדִים, וְטָהוֹר. מִכָּאן
 וְהִלָּאָה, אֶפְלוּ מֵאָה פְּשָׁנִים, וּשְׁנַיִם כְּמֵאָה. וְזֶה
 לְמִדְּנוּ לְאַחַר שְׁפָתוֹב, (דברים יט) לֹא יִקּוּם עַד אֶחָד
 בְּאִישׁ וְגוֹ', עַל פִּי שְׁנַיִם עֵדִים וְגוֹ'.

זְכוֹר לַעֲבֹדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אֵל תִּפְּנֶן אֵל
 קִשִּׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל זִסְתָּאתוֹ:

בוזוהר - ספר ויקרא - פרשת קדושים - דף פ"ב ע"א

אם יסתר איש במסתרים ואני לא אראנו נאם ה'

(ויקרא יט) אֵל תִּפְּנֶנוּ אֵל הָאֱלֹהִים וְאֵלֵהֶם מִסִּכָּה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם. רַבִּי
 חֲזִיָּא פְּתַח, (דברים ט) אֵל תִּפְּנֶן אֵל קִשִּׁי הָעַם הַזֶּה וְגוֹ'. אֵל תִּפְּנֶן. וְכִי
 מֵאֵן הוּא דִּיִּמָּא לְמַלְכָּא, אֵל תִּפְּנֶן. וְהָא כְּתִיב (איוב לד) כִּי עֵינָיו עַל
 דְּרָכֵי אִישׁ. וְכְתִיב (ירמיה כג) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים וְאֲנִי לֹא
 אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יי', וְהָא בְּכֻלָּא אֲשַׁגַּח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְכֹל עוֹבְדֵינָן
 מִסְתַּכְל, וְעֵייל בְּדִינָא עַל כְּלָהוּ, אִם טב וְאִם בִּישׁ, כְּמָה דְאַתָּ
 אָמַר, (קהלת יב) הָאֱלֹהִים יִבְיֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל גַּעְלָם אִם טוֹב וְאִם
 רָע. וּמִשָּׁה אָמַר אֵל תִּפְּנֶן.

אֵל תִּפְּנֶנוּ אֵל הָאֱלֹהִים וְאֵלֵהֶם מִסִּכָּה לֹא תַעֲשׂוּ
 לָכֶם. רַבִּי חֲזִיָּא פְּתַח, (דברים ט) אֵל תִּפְּנֶן אֵל קִשִּׁי

הָעַם הַזֶּה וְגו'. אַל תִּפְּן, וְכִי מִי שִׁיאָמַר לַמֶּלֶךְ
 אַל תִּפְּן? וְהָרִי כָתוּב (איוב לד) כִּי עֵינָיו עַל הָרָכִי
 אִישׁ. וְכָתוּב (ירמיה כד) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בְּמִסְתָּרִים
 וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם ה', וְהָרִי בְּכָל מְשֻׁגָּה
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְסֻתָּכֵל עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים,
 וּמְכַנֵּס בְּדִין עַל כָּלֵם, אִם טוֹב וְאִם רָע, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת יב) הָאֱלֹהִים יָבֵא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל
 נְעֻלָּם אִם טוֹב וְאִם רָע, וּמִשָּׁה אֹמֵר אַל תִּפְּן?!

אָלָא, כַּמָּה בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַסְתֻּמְרָא מְחֻבּוּבִי, בְּגִין דְּלֹא יַחֲטִי קָמִי
 מְלַכָּא קְדִישָׁא. תָּא תּוּזִי, בַר נֶשׁ דְּעֵבִיד מְצוּהָ, הֵהִיא מְצוּהָ סְלָקָא,
 וְקִימָא קָמִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאֶמְרָה אָנָּא מְפֻלְגִיָּא דְּעֵבִיד לִי.
 וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנִי לָהּ קָמִיָּה, לְאַשְׁגָּחָא בָּהּ כָּל יוּמָא לְאוּטְבָא
 לִיָּהּ בְּגִינָהּ. עֵבֵר עַל פִּתְגָמֵי אוּרִייתָא, הֵהִיא עֵבִירָה סְלָקָא קָמִיָּה,
 וְאֶמְרָה אָנָּא מְפֻלְגִיָּא דְּעֵבִיד לִי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְנִי לָהּ,
 וְקִימָא תַּמָּן לְאַשְׁגָּחָא בָּהּ, לְשִׁיצָאָה לִיָּהּ. הֵדָּא הוּא דְּכַתִּיב, (דברים
 לב) וַיֵּרָא יי' וַיִּנְאָץ מִכַּעַס בְּנָיו וּבְנוֹתָיו. מֵהוּ וַיֵּרָא. הֵהוּא דְּקִימָא
 קָמִיָּה.

אָלָא כַּמָּה צָרִיךְ אָדָם לְהִשְׁמַר מִחֲטָאוֹ בְּדֵי שְׁלָא
 יַחֲטָא לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ הַקְּדוֹשׁ. בֵּא רְאֵה, בֶּן אָדָם
 שְׂעוֹשֵׂה מְצוּהָ, אוֹתָהּ מְצוּהָ עוֹלָה וְעוֹמְדָת לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְאוֹמְרָת: אֲנִי מְפֻלְזֵי שְׂעוֹשֵׂה
 אוֹתִי. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹנֶה אוֹתָהּ לְפָנָיו,

לְהַשְׁגִּיחַ בָּהּ כָּל יוֹם, לְהִיטִיב לּוֹ בְּשִׁבְלָהּ. עָבַר
עַל דְּבַרֵי תוֹרָה – אוֹתָהּ עֲבָרָה עוֹלָה לְפָנָיו
וְאוֹמַרְת: אֲנִי מִפְּלוֹנֵי שְׁעָשָׂה אוֹתִי. וְהִקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא מוֹנֶה אוֹתָהּ, וְעוֹמֶדֶת שָׁם לְהַשְׁגִּיחַ
בָּהּ, לְכַלּוֹת אוֹתוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוּב (דְּבָרִים ל"ב) וַיֵּרָא ה'
וַיִּנָּאץ מִפְּעֶס בְּנָיו וּבִנְתָיו. מַה זֶה וַיֵּרָא? אוֹתוֹ
שְׁעוֹמֵד לְפָנָיו.

תב בתשובה, מה כתיב. (שמואל ב יב) גם יי' העביר חטאתך לא
תמות. דאעבר ההוא חובא מקמיה, בגין דלא יסתכל ביה.
לאוטבא ליה. ועל דא אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו
ואל חטאתו. אמר רבי יוסי, וכן מהכא משמע, דכתיב, (ירמיה ב)
נכתם עונך לפני.

שב בתשובה – מה כתוב? (שמואל ב יב) גם ה'
העביר חטאתך לא תמות. שהעביר אותו החטא
מלפניו כדי שלא יסתכל בו, להיטיב לו. ועל
כן, אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל
חטאתו. אמר רבי יוסי, וכן מכאן משמע,
שכתוב (ירמיה ב) נכתם עונך לפני.

אֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הִרְשֵׁ אֶתְּהָ תַמִּיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה:

בוהר - ספר דברים - האדרא זוטא קדישא - דף רצ"ג ע"ב

עֵינֵי יי' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ

כְּתִיב (ישעיה לג) עֵינֶיךָ תִרְאֶינָה יְרוּשָׁלַם נֹהַ שְׁאֲנֹן, וְכִתִּיב (דברים יא) תַמִּיד עֵינֵי יי' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה וְגו'. דְּהָא יְרוּשָׁלַם בְּעֵינָא כּוֹן, דְּכִתִּיב, (ישעיה א) צְדָק יִלִּין בָּהּ. וּבְגִין כֵּן יְרוּשָׁלַם, וְלֹא צִיּוֹן. דְּכִתִּיב, (ישעיה א) צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפְדֶּה וְגו', דְּכִלְא רַחֲמֵי.

עֵינֶיךָ, עֵינֶיךָ כְּתִיב, עֵינָא דְּעִתִּיקָא קְדִישָׁא, סְתִימָא דְּכִלְא. הַשְׁתָּא, עֵינֵי יי' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ, לְטָב וּלְבִישׁ, כְּמָה דְּאַתְחַזִּי. (לסומקא ולירוקא. והכא באשגחותא חדא, כלהו אסחרן ואסתחין בחוורא. גבינוי לא משתככי, בר כד בעיין גוונין לאשגחא) בְּגִין כֵּן לֹא אֶתְקַיְמוּ בְּקִיּוּמָא תְּדִירָה. וְהֵתָם עֵינֶיךָ תִרְאֶינָה יְרוּשָׁלַם, כִּלְא לְטָב, כִּלְא בְּרַחֲמֵי. דְּכִתִּיב, (ישעיה נד) וּבְרַחֲמֵימָם גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ.

תַמִּיד עֵינֵי יי' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ מִרְשִׁית הַשָּׁנָה. מִרְשִׁית חֶסֶר א' כְּתִיב, וְלֹא רֵאשִׁית בְּאַלְף. מֵאֵן הִיא. ה"א דְּלִתְתָּא. וְלְעִילָא כְּתִיב, (איכה ב) הַשְׁלִיךְ מִשְׁמַיִם אֶרֶץ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל. מֵאֵי טַעֲמָא הַשְׁלִיךְ מִשְׁמַיִם אֶרֶץ. מִשׁוּם דְּכִתִּיב, (ישעיה נ) אֲלִבְיֹשׁ (דף רצ"ד ע"א) שְׁמַיִם קְדֵרוֹת, וְעֵינֶיךָ בְּקְדֵרוֹתָא, בְּגוּוֹנָא אוּכְמָא אֶתְחַפּוּ.

מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, מֵאֵן אֶתְרָ מִסְתַּכְלִין בְּיְרוּשָׁלַם אֲלִין עֵינֵי יי', תּוֹר וּפִירֵשׁ, מִרְשִׁית הַשָּׁנָה, דְּהוּא דִּינָא בְּלֹא אֲלָף, וְדִינָא אֶתְאַחַד מִסְטְרָהָא, אֶף עַל גַּב דְּלָאוּ הוּא דִּינָא מִמֶּשׁ. וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה,

אַחֲרֵית שָׁנָה וְדַאי דִּינָא אֲשֶׁתְּכַח. דְּהָא כְּתִיב, (ישעיה א) צִדְקָא יְלִין בָּהּ, דְּהִיא אַחֲרֵית הַשָּׁנָה.

**האדמו"ר מהאלמין
הגה"צ הרב שלום יהודה גרוס**

האדמו"ר מוהאלמין שליט"א, נולד בהונגריה, עלה לארץ בשנת תש"ו. **בשנת תשכ"ב** היגר לברוקלין. לפני 40 שנה - הקים הרבה ארגונים: **בשנת תשכ"ה**, הקים וועד העולמי למען קדושת בית הכנסת, ונדפסו ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מלחמה גדולה נגד המזוזות הפסולות, **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה נגד סימילאק מחלב עכרים, ומאז לראשונה יצרו סימילאק מחלב ישראל. **בשנת תשכ"ז**, הקים ארגון הצלה, ונדפס ספר, וקול קורא'ס. **בשנת תשכ"ז**, ערך מערכה גדולה על שנכשלים באכילת תולעים בהכשר למהדרין מן המהדרין, **בשנת תשכ"ח**, ערך מערכה גדולה על אזהרת זמן קריאת שמע ותפלה. **בשנת תשכ"ח**, הקים ארגון ובית דין צדק לכשרות וטהרת המקוואות. **בשנת תשכ"ט**, יזם הדפיס והפיץ לראשונה חק לישראל שבוע, ונדפסו 54 פרשיות בודדות, ועשר כרכים. **בשנת תשל"ב-ב"ב**, ערך מלחמה כבידה על כשרות השחיטה, **בשנת תשל"ד**, הקים ארגון וועד הכשרות התאחדות הקהילות, ונדפסו 39 ספרים וקול קורא'ס. **בשנת תשל"ד**, הקים את הרעיון הדף היומי, ופרסמו כל שבוע בעיתונים על הרעיון של לימוד דף היומי, ונדפס גם כן במדריך לכשרות # 2. **בשנת תשל"ה**, ערך מלחמה גדולה למען קדושת השבת. **בשנת תשל"ט-ס"ג**, ערך מלחמה כבידה על כשרות הניקור, **בשנת תשמ"א-ס"ד**, ערך מלחמה כבידה על תיקון עירובין בארה"ב, **בשנת תשמ"ז** יצא לאור ספר הסכמות ומכתבים 1.296 מכתבים. **בשנת תשס"ג** שלח לארצינו הקדושה כמה מיליוני ספרים ועוד 320 אלף דיסקים [בכל דיסק לערך 500 ספרים] ונחלקו בחינם בכל הארץ, ול-150.000 חיילים בצבא. **בשנת תשס"ד** שלחו לא"י עוד 250.000 דיסקים של 7000 קבצים ספרים בחינם. **בשנת תשס"ד**, הקים מפעל עולמי ללימוד הלכה יומית מחבר ורמ"א, ונדפסו ספרי שו"ע מחבר ורמ"א, וקול קורא'א, ומודעות בהרבה עיתונים. **בשנת תשס"ז** - 2007 עלה לארץ, הקים את "מפעל זוהר העולמי", ומאז פועל במסירות נפש, יומם ולילה, לזכות כל אחד מישראל בקריאה יומית של דף זוהר היומי, ובכך לממש בפועל את הבטחתם וצוואתם של רשבי"א וגדולי הצדיקים, שבזכות זוהר, יצא עם ישראל מהגלות ברחמים, והמשיח יבוא.

בעהמ"ח"ס: "אין ליכט פון תורה" - 887 חלקים, "אכילת מצות בישראל" - 7 חל', "אפיית המצות" - 3 חל', קובץ ספרי ארץ ישראל - 26 חלקים, "שמירת המצוות כהלכתן" - 58 חל', קובץ ספרי כשרות - 53 חל', "נפש ישעיה" על מאכלות אסורות - 7 חל', קובץ ספרי שחיטה - 26 חל', קובץ ספרי ניקור - 33 חל', קובץ ספרי שמירת שבת - 18 חל', קובץ ספרי מקוואות - 8 חל', "שמירת הברית" - 10 חל', "דברי תורה" עה"ת - 7 חל', קובץ ספרי סת"ם - 22 חל', קובץ ספרי קדושת ביהמ"כ - 17 חל', "מקדש מעט", "זמרו אמן", "עניינת אמן כהלכתן", "יצחק לשוח", ועוד. "שכר ועונש" - 6 חל', "אור זוהר" - 5 חל', "זוהר השבת" - 5 חל', "זוהר חק לישראל" - 5 חל', "מאורות זוהר" - 15 חל', "תיקוני זוהר" - 2 חל', "תיקוני זוהר" - 29 חל', "זוהר היומי" - 6 חל', "זוהר היומי" - 12 חל', זוהר עם פירוש הסולם, זוהר היומי - 70 חל', "זוהר תורה" - 54 חל', "תיקוני זוהר", "אדרא רבה" ו"אדרא זוטא" ע"פ עוד 6 ספרים, "ספרא דמשכנא", "ספרא דצניעותא" ועוד. עלוני זוהר - 39 חל', ועוד יותר מאלף ספרים וחבורות על זוהר הקדוש. על כל הנ"ל.

בשנת תשס"ז, הקים בארץ ישראל מפעל זוהר העולמי. ונדפסו קרוב ל-2000 ספרים חוברות וקול קורא'ס. על הדברים הנ"ל פרסם ספרים וקול קורא'ס, בלשון הקודש, באידיש ובאנגלית, ובעוד הרבה שפות. - מפני מיליוני ספרי זוהר הדף היומי של זוהר, ועוד, המוחלק בתפוצה עצומה בבתי כנסיות ובתי מדרשות, חנויות, קברי צדיקים, ארגונים גדולים, כגון ערוץ הדיבורות, בתי אב בכל רחבי הארץ ובחו"ל. - הקים את "קול הרשב"א" "קול זוהר" לשמיעה על זוהר היומי, ושומעים דרשותיו. כיום מתגורר בבית שמש, מפני דרשותיו מידי שבוע ברדיו 2000, ומעביר הרצאות בכל רחבי הארץ.

מפעל זוהר העולמי נחל לכיש 24/8 בית שמש, טל: 0548436784

1. ונדפסו וקול קורא'א 2. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס 3. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס 4. ונדפסו ספרים וקול קורא'א 5. ונדפסו ספרים וקול קורא'א 6. ונדפסו ספרים וקול קורא'ס 7. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס 8. ונדפסו מאות ספרים וקול קורא'ס